

ZPRAVODAJ Štěpánovska

Číslo 6 – prosinec 2016 • Ročník 18 • Cena 5,- Kč

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

„Milí čtenáři Zpravodaje Štěpánovska,
dáte mi jistě za pravdu, že Vánoce jsou opředeny zvláštním kouzlem. To kouzlo nespočívá pouze v celkové sváteční atmosféře, v tajemných balíčcích pod zářícím stromečkem, ve starodávných zvycích, ale především v tom, že v tuto dobu mají lidé k sobě opravdu blíž, že jsou schopni otevřít svá srdce. Z těch srdcí vyzařuje zvláštní teplo a světlo, které se zrcadlí v rozesmátlých tvářích a rozjasněných očích. Od té doby, kdy se v Betlémě narodilo krásné děťátko – Ježíšek, jehož narození zvěstovala na nebi jasně zářící hvězda, od té doby je pro lidi světlo symbolem naděje, symbolem zrození něčeho nového. Doba adventní, která pomalu kráčí ke svému vrcholu, má v sobě spirálovou sílu. Čím více se blížíme ke Štědrému dni, tím více jsme plni očekávání, tím více se otevírají naše srdce, tím více jsme schopni vydávat teplo, světlo, lásku.

Betlém v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově; foto Josef Korn

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,
dovolte mi, abych Vás úvodem mého příspěvku co nejsrdečněji pozdravil. Letošní rok se chýlí ke svému závěru a rád bych poděkoval všem, kdo se s námi podíleli na rozvoji našeho města.

Vážení spoluobčané, děkuji Vám všem za spolupráci a podporu.

Děkuji zastupitelům města za zodpovědné rozhodování. Děkuji pracovníkům příspěvkových organizací – základní škole, mateřské škole, školní jídelně. Děkuji pracovníkům městského úřadu a zaměstnancům města, vedoucímu Spolkového domu, kronikářce, šéfredaktorce Zpravodaje Štěpánovska, knihovnicím, spolkům a sdružením, místním podnikatelům a firmám za jejich přínosnou činnost pro město.

Přeji Vám pokojné a pohodové prožití vánočních svátků s Vašimi nejbližšími.

Do nového roku 2017 hodně zdraví a spokojenosti, k tomu ať nám všem žehná Bůh.

Asfaltace ulic – homogenizace

Delší dobu mluvíme o asfaltaci ulic.

Ulice **Vlašimská** od kostela sv. Bartoloměje až k dopravní značce konec obce směr Vlašim.

Ulice **Dalkovická** od kostela sv. Bartoloměje k dopravní značce konec obce směr Dalkovice.

Ulice **Nádražní** od železničního přejezdu až k napojení na silnici II/126 u č. p. 130

Ulice **Dubějovická** od městského úřadu k napojení II/126 před Muzeem.

Oprava zahrnuje asfaltaci a položení obrubníků. Akce je financovaná Středočeským krajem a Městem Trhový Štěpánov. 23. listopadu bylo předáno staveniště a předání hotového díla je plánováno na 30. 4. 2017. Přípravné práce budou podle počasí probíhat i v zimních měsících.

Ulice Dalkovická; foto Josef Korn

Nová služba pro občany

Zavedli jsme novou službu pro občany - informování pomocí SMS a emailů. O tuto službu je velký zájem. Noví žadatelé se mohou stále přihlašovat na MěÚ Trhový Štěpánov nebo na telefonní číslo 724 383 697.

Ulice Vlašimská; foto Josef Korn

Ulice Nádražní; foto Josef Korn

Ulice Dubějovická; foto Josef Korn

Prodejna Střechov

Ve Střechově nad Sázavou byl ukončen provoz prodejny a pohostinství. Město vydalo záměr na pronájem tohoto zařízení, ale zatím se nikdo nepřihlásil. Proto městská rada rozhodla prozatím část budovy (pohostinství) propůjčit místnímu SDH jako klubovnu. V případě zá-

Prodejna a pohostinství ve Střechově nad Sázavou

jmu o provozování prodejny a pohostinství bude umožněn pronájem těchto prostor.

Zajištění nákupů pro občany Střechova zajišťuje paní Iva Drážková z Pečovatelské služby Benešov. Někteří občané tuto službu již využívají a jsou s ní velice spokojeni.

Tímto bych rád poděkoval paní Jaroslavě Černíkové za dlouholeté provozování prodejny a pohostinství ve Střechově nad Sázavou. Toto svoje zaměstnání vykonávala poctivě a svědomitě ku prospěchu našich občanů. Děkuji.

Vandalům není nic svaté

Pořádali jsme vánoční trhy s rozsvícením vánočního stromčku, a tím jsme přešli do období adventu – **příchod (očekávání)**.

Očekával jsem, že krásný betlém a osvětlený vánoční strom bude tento adventní čas umocňovat. Ráno bylo vše jinak, vandal betlém poničil, osvětlení ze stromu strhal. Nevím, co je to za člověka, který si svoji agresivitu vybil na dětmi namalovaném obraze Ježíška.

Vybudování 3. etapy skládky v Trhovém Štěpánově

Jistě si mnozí občané Trhového Štěpánova, kteří vozí odpad do sběrného dvora, kompostárny či na skládku mohli povšimnout, že od prvních dní měsíce května zde panuje čilý ruch. Začala výstavba 3. etapy skládky, jejímž investorem je EKOSO, svazek obcí. Svazek obcí byl založen v r. 1992 a na jeho vzniku měl velký podíl bývalý starosta Města Trhový Štěpánov pan Josef Tomaides (+2009). Záměrem svazku obcí podle jeho stanov bylo řešit nakládání s odpady v souladu s platnou legislativou a tato filosofie prakticky trvá dodnes. V současnosti svazek obcí sdružuje 47 obcí.

První etapa skládky byla slavnostně otevřena 3. října 1995 a její plocha byla 2,24 ha. V současnosti je tato část uzavřena a zrekultivována. Rekultivace znamená, že těleso skládky bylo svrchu „zabaleno“ do nepropustné fólie, převrstveno jedním metrem zeminy, oseto trávou a osázeno skupinami mělce kořenících keřů. Travnatý porost je podle potřeby 2 – 3x ročně sekán speciální svaňovou sekačkou. Jedinými prvky tělesa skládky, které vyčnívají na povrch, jsou plynové studny k odčerpávání skládkového plynu.

Druhá etapa skládky byla dokončena v srpnu roku 2003. Má plochu 1,80 ha a v současnosti je provozována. Její 1. sekce je již odpadem zaplněna, 2. sekce je kapacitně částečně volná. V této části skládky dochází k intenzivní tvorbě skládkového plynu s obsahem metanu, který je využíván v kogenerační jednotce, která byla uvedena do provozu v listopadu 2012. Toto zařízení skládkový plyn spaluje, přičemž produkuje elektrickou energii. Část energie se spotřebuje při provozu skládky, přebytek je dodáván do sítě vysokého napětí.

3. etapa skládky má být dokončena a zkolaudována v listopadu t.r. Je budována společností DAICH spol. s r.o. se sídlem v Táboře podle projektové dokumentace vypracované společností Interprojekt Odpady s. r.o. podle platných právních norem. Plocha této etapy je 1,63 ha. Celková výše investice je 22 miliónů Kč. Dodavatel stavby byl vybrán v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Kromě těchto investičních nákladů bylo třeba před vlastní výstavbou přeložit vedení vysokého napětí, které procházelo napříč celým územím budoucí 3. etapy skládky. Tuto překládku v plné výši financovalo Město Trhový Štěpánov poskytnutím dotace, jejímž příjemcem byl svazek obcí EKOSO.

Podobně jako 1. a 2. etapa skládky ani její 3. etapa nebude ohrožovat životní prostředí. Těleso skládky je složeno z následujících vrstev: na zhuťnoulou pláň byl umístěn geoelektrický monitorovací systém, který umožní v budoucnu měřit celistvost fólie, resp. její porušení. Dále byla položena bentonitová rohož, která při případném průrazu fólie má schopnost nabobtnat a škodlivé průsakové vody nepropustit do podloží. Na tuto vrstvu byla položena nepropustná polyetylenová fólie. Na ní byla rozprostřena ochranná geotextilie. Na geotextilii bylo navezeno drcené kamenivo, tvořící drenážní vrstvu tělesa skládky. Až na tuto vrstvu bude ukládán odpad.

V rámci této etapy byla též rozšířena kapacita jímky pro kumulaci průsakových vod na dvojnásobek, jako prevence proti přívalovým klimatickým vodám. Třetí etapa si vyžádala i přeložení stávající příjezdové panelové komunikace a přeložení obvodového příkopu okolo nové etapy skládky. Všechny tři etapy skládky na sebe technicky i technologicky navazují.

Území v okolí skládky počítá s celkem pěti etapami skládky. Nicméně současná „odpadářská“ legislativa stanovuje možnost na skládky ukládat nevytříděný komunální odpad do roku 2024. Je více než pravděpodobné, že 4. a 5. etapa skládky již nikdy budována nebude, neboť v západní Evropě je skládkování silně omezováno a některé státy již skládky neprovozují (Německo, Rakousko, Švýcarsko). Přednost je dávana tzv. oběhovému hospodářství, které preferuje prevenci vzniku odpadů, intenzivnější třídění a využití odpadů před jeho skládkováním a spalováním. Toto je bezesporu správná cesta, šetrná k životnímu prostředí, na kterou bude třeba vstoupit. Do této doby však bude skládkování nutností,

a proto je vybudování další etapy skládky bezesporu přínosem pro obce, jejich občany a podnikatele v rámci svazkové oblasti, která zahrnuje Vlašimsko, Zručsko a Ledčsko.

Skládka v Trhově Štěpánově je pod bedlivou kontrolou orgánů státní správy. V letošním roce proběhly tři kontroly České inspekce životního prostředí, ze kterých provozovatel, tj. společnost EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o. vyšel bez pokuty a nápravných opatření. Provozovatel skládky se věnuje i osvětě tím způsobem, že umožňuje zdarma ve svém zařízení po předchozí domluvě exkurze školám.

Ing. Roman Farion, ředitel EKOSO, svazek obcí

Kolaudace skládky dne 3.10. 1994. Autor tohoto příspěvku stojí v levé části fotografie. Uprostřed Mgr. Jan Svoboda z Okresního úřadu Benešov stříhá pásku; foto z archivu EKOSO

Celkový pohled na druhou (vpravo) a vybudovanou třetí etapu skládky. Na ploše jsou vidět vztyčené plynové studny postavené ve štěrkové drenážní vrstvě; foto Ing. Roman Farion

Povinnosti občanů

Kontrola kotlů je povinná do konce prosince, jinak hrozí pokuta až 20 tisíc

Lidé, kteří mají jako zdroj tepla kotel na pevná paliva, mají už jen několik týdnů na to, aby si nechali udělat jeho kontrolu. Kontroly se vztahují na topná zařízení s příkonem od deseti do 300 kilowattů a teplovodním okruhem, tedy na většinu kotlů na uhlí, dřevo nebo jiná pevná paliva v rodinných domech určených k trvalému bydlení i k rekreaci. Revize platí i pro krbové vložky, pokud jsou napojené na radiátory a s tepelným příkonem od deseti kilowattů výše. Seznam revizorů, kteří mohou tyto kontroly provádět, lze nalézt na stránkách Asociace podniků topenářské techniky. Při kontrole zkoumá revizní technik kompletně celý kotel, jeho celistvost a těsnost, řídicí jednotku, regulátor a havarijní termostat, ale třeba také to, co jak se v kotli spaluje. Základní prohlídka zabere zhruba hodinu, cena není stanovena zákonem, podle informací ministerstva se pohybuje mezi 600

Tento kotel jistě splňuje emisní třídu; foto Josef Korn

až 1500 korun. Po revizi technik vystaví doklad o kontrole, kterým se pak lidé mohou prokázat při případné výzvě z úřadu. Nejpozději po dvou letech je nutné revizi kotle pravidelně zopakovat. Cílem povinných revizí je podle ministerstva přispět ke snížení množství vypouštěných škodlivých emisí a tím i zdravotních rizik. Potvrzení o revizi si bude moci od Nového roku vyžádat úřad města nebo obce, v případě nedodržení povinnosti hrozí pokuta až 20 tisíc korun. V našem blízkém okolí víme o autorizovaných revizích pro tyto typy kotle: OPOP – pan Adam (Vlašim): 607 619 930. DAKON, PROTHERM, THERMONA, VIADRUS, IMMERGAS, GEMINOX, VAILANT – pan Zrno (Louňovice pod Blaníkem): 605 803 257. VIADRUS, DAKON, BUDERUS a všechny značky, které se již nevyrábějí – pan Houdek (Čechtice): 776 260 418. VARIANT – pan Šťastný (Mnichovice) 739 089 537.

Štěpánka Bézová (čerpáno z internetu)

Veřejná obchodní společnost „Občanský les“ Trhový Štěpánov

Dovolte, abych Vás seznámil s několika informacemi naší společnosti. S koncem letošního roku budeme opět upravovat vztahy vlastníků – společníků vůči společnosti. V uplynulém období se nám celkem úspěšně podařilo uvést do souladu vzájemné vztahy. Tímto bych chtěl oslovit vlastníky, kteří se ještě nerozhodli, mohou tak učinit do konce letošního roku. Obecné informace budou zveřejněny na www.obcanskyles-trhovystepanov.cz. Pro konkrétní informace napište na email: obcanskyles@seznam.cz. Obecné užívání lesů podle zákona o lesích upravuje lesní zákon (č.289/1995Sb., v aktuálním znění zejména v § 19 a § 20). Historicky tradičním obsahem pojmu „obecné užívání lesů“ je v našich podmínkách právo každého občana vystupovat do každého lesa bez ohledu na to, kdo je jeho vlastníkem a sbírat v lese lesní plody a klest. Každý les někomu patří. To si při jeho návštěvě málokdy uvědomujeme. Takže vždy, když jsme v lese, jsme u někoho na návštěvě. Je proto třeba se chovat ohleduplně jak k jeho majiteli, tak k lesním obyvatelům. Každý má právo vstupovat do lesa na vlastní nebezpečí, sbírat tam lesní plody pro vlastní potřebu a na zemi ležící klest (dříví do tloušťky 7 cm). Při tom je povinen les nepoškozovat, nenarušovat lesní prostředí a dbát pokynů vlastníků, popřípadě nájemců, správců lesa a jejich zaměstnanců.

Co z lesního zákona například vyplývá: Jezdit do lesa auty, na čtyřkolkách či motorkách a stát tam s nimi je zakázáno. Důvodem je ochrana lesních cest, které nejsou vždy zpevněné a majitel lesa je nechal vybudovat jako systém zdravotní, požární ochrany a jako podporu k hospodářské činnosti v lese. I kdyby na kraji lesa nebyla značka „Zákaz vjezdu“, není jízda motorovými vozidly po lese či lesních cestách dovolena. Hluk dopravních prostředků děsí zvěř, která žije v lese. Ta potom vystrašeně běhá po lese a ztrácí potřebné zásoby energie, zvláště v zimním období. V létě se zase snaží najít úkryt v mlázinách, které okusováním poškozuje. Lesníci, lesní dělníci a všichni, kdo v lese pracují, do lesa motorovými prostředky mohou. Pes do lesa samozřejmě může, ale musí být veden na vodítku. Volně pobíhající pes ruší

*Nenarušovat lesní prostředí má být samozřejmostí;
foto Jaromír Veselý*

a stresuje lesní zvěř, která neví, že zrovna ten váš je kamarádský a nechce jí ublížit. Zvěři vadí i několik dní stará pachová stopa psa. Tento stres pro ni může znamenat i smrtelné nebezpečí, hlavně v době kladení mláďat a v zimě. Nezdá se to, ale zlodějem v lese je každý, kdo si z lesa odnáší větší kusy dříví. Je jím i ten, kdo z lesa odnáší sazenice stromků, vejce ptáků a mláďata zvířat. Návštěvník lesa pro zimní sporty využívá pouze ploch k tomu vyhrazených a stejně jako při jízdě na kole se netoulá na lyžích volně v prostorech lesa. Nezapomíná na zákaz jízdy motorovými vozidly, sněžný skútr i čtyřkolka jsou také motorová vozidla. A pro vánoční stromček si nedojde s pilkou v ruce do nejbližšího lesa. Jako v minulých letech věnujeme pro naše občany vánoční stromky z Občanského lesa, které budou k odběru na obvyklém místě v polovině prosince.

Na závěr mého příspěvku, bych chtěl poděkovat radě občanského lesa a všem ostatním, kteří se podíleli svou prací pro naši společnost Občanský les. Za radu naší společnosti, přeji krásné prožití svátků vánočních a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce.

Jaromír Veselý, předseda v.o.s. Občanský les

Symbol vánoc – vánoční stromek, ale pozor!

Blíží se zimní čas a s ním i netrpělivě očekáváme Vánoce. K nim samozřejmě patří zima, mráz a snad největší symbol Vánoc, vánoční stromek. S tím mám jako lesník a odborný lesní hospodář hodně často trochu problém. Ani ne tak se samotnou přípravou vánočních stromků, jako spíše neodborným zásahem v lese mnohých lidí, kteří si stromek jdou uříznout rovnou do lesa. Dost často se totiž jedná o krásný (také kdo by domů chtěl nějaké „koště“, že?), ale hlavně pěstebně stabilní a do budoucnosti lesa hodnotný stromek z takzvané bu-

doucí kostry porostu. A navíc jsou stromky někdy uříznuté třeba v metru výšky. Myslím, že na svoji zahrádce by si nic podobného nikdo neudělal. Navíc je to krádež.

Pro vánoční stromky se nejvíce hodí stromky z prořezávek, které mají svá poměrně přísná pravidla. Tam se stejně vyřezou a ponechají na místě. A pokud se naskytne prořezávka před Vánoci, je možno si vybrat a nikdo lesu neublíží. Nevýhoda je, že hezkých stromků je tam málo. Další možnost je lidově z náletu, ale zase platí, že ten nejhezčí stromek je pravděpodobně i nejkratší.

Stanislav Kopecký, odborný lesní hospodář Města Trhový Štěpánov; foto z archivu lesního hospodáře

Navíc i to má svá pravidla. Pro lepší pochopení použiji příklad. –Vždy za každých okolností platí zásada pěstovat les podobně jako mrkev na zahrádce. I tu musíte vyjednotit a přitom se bláhově nezbavovat těch nejlepších jedinců. Pak máte úrodu a kvalitní mrkev. Jen v lese to bohužel trvá sto let a pokud něco pokazíme, hodně těžce to napravujeme. A navíc je tam mnohem více rušivých vlivů a činitelů, než by se mohlo na první pohled zdát.

Další z možností jak sehnat stromek je si ho koupit. Většinou pocházejí z plantáží. Jsou to stromky krásné, husté a pravidelné. Sice stojí někdy i více peněz, ale věřte, že vypěstovat takový stromek není snadné. Je tam spousta práce a zastříhování a tvarování. Vzpomínám na vyprávění trochu starších lidí, jak starí hospodáři vzali stromek, co by stejně museli vyříznout a navrtávali do něj větvičky, aby byl hustší a pravidelnější. Byli to prostě hospodáři....

Až budete v předvánočním čase chodit po lese a vnímat krásu a klid přírody, myslíte, prosím, na těchto mých pár řádků. Vždyť příroda je to jediné co všichni máme zdarma a měli bychom se tam podle toho chovat.

S lesnickým pozdravem „Lesu zdar“

*Stanislav Kopecký,
odborný lesní hospodář
Města Trhový Štěpánov*

Stanislav Příhoda jubluje

Do družiny Blanických rytířů (mezi nimi jsou i naši Josef Tomaides a Jaromír Vlček) patří též vlašimský **Stanislav Příhoda**. Málokdo už ale ví, že byl krátkodobě též občanem našeho města (1956), od nás také odcházel na vojenskou základní službu. Máme tedy rytíře tři!

Osobnost Stanislava Příhody je na Podblanicku dostatečně známá, jedná se o typ renesančního člověka obdařeného velkým množstvím schopností a aktivit v oblasti výtvarné, hudební, sportovní, literární a pedagogické. Učitelky působil v Pravěticích, měsíc také v Tehově, Načeradci. Jedenáct let žili a pracovali s manželkou Alenou

Stanislav Příhoda s volejbalovým pohárem

a synem Luďkem v sousedních Zdislavicích, zde se také seznámil s naším Slavomírem Kadlecem. V roce 1970 Příhodova rodina přesídlila do Vlašimi, Stanislav svoji pedagogickou činnost po šestačtyřiceti letech ukončil na Gymnáziu Vlašim (2003).

Protože tato osobnost má blízký vztah i k naše-

mu městu, rozhodli jsme se pana Příhodu oslovit a požádat ho o rozhovor pro náš Zpravodaj Štěpánovska. Ochotně a rád vyhověl.

Dovolím si položit jednu lidskou osobní otázku. Jak se cítí čerstvý osmdesátník?

Upřímná otázka – upřímná odpověď: úměrně věku! Tak to také zkušené senioři ve Štěpánově znají. Vzpomínám na svoji maminku v Senožatech, která říkala „proti věku není léku“ ...

Když zmiňujete maminku, vy pocházíte z nedalekého předhůří Vysočiny?

Ano, ač humpolecký rodák, dětství jsem prožil v nedalekých Senožatech. To opravdu není ani od Štěpánova daleko. Prožil jsem prvních patnáct let svého života v pokojném rodinném prostředí. Otec byl rolníkem a zároveň pracoval i jako pokladník Kampeličky. Byl to veselý člověk, srdečný, výborný kreslír a zpěvák, založil kroniku rodu Příhodů. Maminka se ve volném čase věnovala lidové výšivce. Chtěla být učitelkou a toto její přání vyplnil až prvorozený syn. Rodiče vychovávali tři děti – mám ještě o rok mladšího bratra Josefa, sestra Marie byla o deset let mladší, bohužel už nežije. Do školy jsem chodil v Senožatech, pak vystudoval Pedagogické gymnázium v Jihlavě a stal se učitelem. V té době postihla naši rodi-

nu hodně smutná událost. Zemřel mi tatínek, bylo mu 41 let. Celý život mi scházel ...

Po maturitě vás život zavál na Podblanicko?

Je tomu tak. Umístěnkou jsem dostal na okres Vlašim a moje první učitelské místo bylo na jednotřídce v Pravčicích u Načeradce. Na tuto milou obec rád vzpomínám, ještě teď bych dokázal vyjmenovat svých prvních osmnáct žáků. Čekala mě vojenská základní služba a tak měsíc před nástupem jsem se stal občanem Štěpánova a docházel učit do Tehova, zastupovat pana řídícího Mikynu. A víte, kde jsem bydlil? Ve škole – v kabinetu. Ředitelem tenkrát byl Josef Bárta. Milé vzpomínky putují i ke kuchařkám ve školní jídelně, které mi oběd ochotně schovávaly v lednici! Vzorně se o mladíka staraly! No – a ze Štěpánova jsem také nastupoval na vojnu.

Jak jste prožíval 2 roky vojenské služby?

Pro někoho se to bude zdát divné, ale já rád na toto období rád vzpomínám. Určitá fyzická zátěž mi nedělala žádný problém, věnoval jsem se hudbě a hrál v orchestru Domu armády Plzeň, sportoval v lehkotletickém oddíle Dukly, se štafetou 4x400m jsme se dostali až na mistrovství republiky. Na vojně jsem našel spoustu kamarádů a představte si – dodnes se scházíme v pražských hospůdkách. Vděčný jsem i výcviku psaní na psacím stroji (na úrovni státnice) – jak se mi to nyní hodí při práci na počítači! Vnukové to komentují – „dědo, ty jsi dobře!“

Volejbal jste v té době nehrál?

Jen rekreačně. To až po návratu z vojny, kdy jsem hrál krajskou soutěž za Sokol Trhový Štěpánov.

Vzpomínáte na štěpánovské spoluhráče?

Jistě – a hodně rád. Byla to parta kolem Tondy Šamši, Franty Tomaides, Zbyňka Johanise a dalších, mým nahrávačem byl Slávek Kadlec. Ptala jste se mě na sport, ale zmíním i hudbu. Představte si, že jsem ze Zdislavic dojížděl hrát i v tanečním orchestru Tondy Málka! Také nádherné vzpomínky!

V rozhovoru nesmíme vynechat ani malování a výstavy. Kolik jste jich měl, byly také nějaké v Trhovém Štěpánově?

V ateliéru ve Vlašimské bráně

Výstav jsem celkem měl 156, z toho 78 samostatných. A ve Štěpánově, pochopitelně, také. Určitě to byly roky 1975, 1983, 1995, 2007 – jedna mi zřejmě „unikla“. Rád vzpomenu na osoby, které mi s těmito kulturními akcemi pomáhaly: Josef Malý, Ilona Menšíková, Josef Tomai-des, Václav Nekvasil, Jitka Nová, Josef Korn a jistě i další. Několik výstav jsem i zahajoval, spolupracoval s muzeem. Občany města by mělo těšit, že jsem ve Vlašimi pomohl s propagací jejich rodáka malíře Josefa Tříšky, zaslouží si to! Však také v Podblanické galerii ČSOP Vlašim (ve Vlašimské bráně) se pyšníme jeho obrazem „Mladý učitel“. Nikdy nezapomenu na možnost zahrát si v Trhovém Štěpánově na housle se svým vnukem Adamem, bylo to na vánoční výstavě v roce 2007. Též na koledy zpívané všemi účastníky vernisáže.

To je samá pochvala pro Trhový Štěpánov. Něco se snad také nepovedlo ...

Při výstavách určitě bylo vše na úrovni. Když se ale zamyslím – tak si do Štěpánováků trochu dloubnu. Já jsem totiž během řady let připravoval a organizoval svůj kulturní program „Příhoda vzpomíná a hraje“. Využil harmoniku, kytaru, básničky, recesní povídky, dokonce i promítání videoprezentací. Tento program viděli diváci a posluchači ve Vlašimi, Pelhřimově, Zdislavicích, Ratajích, Načeradci, Blažejovicích, Studeném, Čechticích a také v Trhovém Štěpánově. Ve vašem městě si postesknou nad menší účastí. Ale starosta přišel!

To by se mělo napravit. Ale zmiňoval jste harmoniku a kytaru. Na kolik nástrojů hrajete?

Nesmí to vyznít chlubitě. Ale slušně zvládnou hru na housle, klavír, akordeon, kytaru, zobcovou flétnu. Ale hrál jsem i na saxofon, balalajku, baskřídlovku – a dokonce i na dudy! Vše jsem využíval coby učitel při výuce hudební výchovy i při různých autorských divadlech, estrádách, kulturních pořadech.

A dostali jste se i k psaní, literární činnosti. Co nám k tomu řeknete?

Básničky jsem psal už v dětství, texty k písničkám a scénáře celý život, hodně také různých recesních povídek

Stanislav Příhoda u lisu

Ing. Pešout předává umělci Blanického rytíře

a textů. Po ukončení kantořiny na gymnáziu jsem začal i s vážnějšími tématy. Za zmínku určitě stojí sbírka básní věnovaných mamince pod názvem „Vlnky vzpomínek“. Na řadu přišla i řada různých almanachů, recesního žertování – a také 6 publikací čtvercového formátu. To vše jako příprava na zatím zásadní knihu „Kantorský pětiboj“.

Jsem informována, ale toto téma si necháme na závěr. Nyní poprosím o nějakou štěpánovskou historku.

Těch bylo více, popisuju je ve „Výtvarných historiích“. Jednu zmíním. Ve Zdislavicích jsem založil pěvecký školní soubor na slušné úrovni (trojhlasý od malých dětí z I. stupně vždy vzbuzovaly obdiv posluchačů), často jsme účinkovali při různých příležitostech, vyhrávali okresní soutěže. Jednou jsme odjížděli do Štěpánova, kde se tenkrát na náměstí slavil 1. máj. V kulturním programu vystoupil i náš soubor. Zařadili jsme a řádně uvedli písničku s názvem „Žabák“. Na náměstí se ozval šum a smích, lekl jsem se, že jsme něco pokazili. Až pak mi bylo vysvětleno, jak se štěpánovským také říká ...

A teď k té knížce. Byla pokřtěna na vernisáži ve Vlašimi 10. listopadu. Co mi o ní řeknete?

Splnil se mi klukovský sen, kniha je věnována písmákovi otci, manželce Aleně, rodině, přátelům a kamarádům, bývalým žákům. Na 320 stránkách popisuju svůj život, však také v podtitulu Kantorského pětiboje je uvedeno „vzpomínky od dětství po dědství“. Velice přátelskou formou vzpomínám na celý život, zařadil jsem i hodně fotografií. Publikace má rozměr 24x18 cm, je vázaná a barevná. Tři roky jsem na ní pracoval, snad se bude líbit. Jsem si ale vědom, že se jedná čistě o regionální záležitost. Ale dost i finančně náročnou. Hodně mi pomohli i sponzoři (také Město TŠ v čele s Josefem Kornem, též Zemědělské družstvo TŠ pod vedením Pavla Navrátila), sám jsem šetřil řadu let na „pětiboj“. Díky sponzorům se kniha může prodávat za 250,- Kč. Na tak velkou a obsáhlou publikaci slušná cena. Mám z ní radost a kéž by potěšení přinesla i mým přátelům v různých místech vlasti.

Na výstavě v Trhovém Štěpánově s panem Josefem Kornem a Ludmilou Kornovou

Kde si knihu mohou občané zakoupit? Určitě by byla vhodným doplněním vašich obrazů, které mají štěpánovští ve svých domovech.

Kantorský pětiboj je k dostání ve vlašimském knihkupectví pí Žížalové na Komenského ulici. V prodeji je jen 300 ks – prodává se za 250,- Kč.

„Blanický rytíři“ – dík za knihu a dotaz: co v současném čase děláte, čím se zabýváte?

Mám za sebou hodně náročné období. Vydařila se výstava v mém rodném Humpolci, spokojen jsem i s prezentací svých obrazů v Muzeu Podblanicka. Zde proběhl i křest zmiňované knížky. Křtil ji můj syn Luděk, který také hudebně přispěl k hezkému průběhu slavnosti, když doprovodil vnuka Adama při provedení „Čardáše“ od Montiho. Pro tátu a dědu nejhezčí zážitek. Jsem ale dost unaven, inu, ta osmdesátka je znát. Ale snažím se nezklamat ani v roli vedoucího Podblanické galerie ČSOP, která vznikla přebudováním Vlašimské brány. Nadále chci malovat, tvořit písničky a psát „do šuplíků“.

Co vzkážete občanům Trhového Štěpánova a našim čtenářům z celého okolí?

Popřeju všem hlavně zdraví! Pak se zvládne i vše ostatní. Měli bychom se radovat ze života, být k sobě ohleduplnější a vstřícnější. A stále upřímně přátelští.

A vaše osobní přání?

To zdraví také připomenu, hlavně pro svoji manželku Alenu, která je po operaci kyčle a zlomeném lokti na léčení v RÚ Kladruby. Při návštěvě a při pohledu na některé pacienty si uvědomuju, jaké prkotiny mnohdy řešíme a jimi se trápíme.

To jsou určitě moudrá slova. Dovolte, abych vám za čtenáře Zpravodaje Štěpánovska poděkovala za poskytnutý rozhovor a popřála vám i celé rodině hlavně to zmiňované zdraví.

Za milý a srdečný rozhovor děkuje

Štěpánka Bézová
foto z rodinného alba

Josef Korn z Trhového Štěpánova oslavil 80. narozeniny

Josef Korn st., dlouholetý člen SDH Trhový Štěpánov oslavil 16. listopadu 2016 své 80. narozeniny.

Josef Korn st. vstoupil do SDH v roce 1955. Po celá léta se aktivně účastnil akcí sboru, byl dlouholetým strojníkem a členem výboru. Pracoval s mládeží, pomáhal při brigádách na zvelebování obce. Je nositelem mnoha významných a medailí. Velkou část aktivního života pracoval u tehdejšího MNV Trhový Štěpánov jako řidič, byl posledním lomařem v lomě Paseka (až do roku 1975). Svou profesí se podílel na místních stavbách mateřské školy, prodejny potravin, prodejny Sedmpány, Kulturního domu Sedmpány a na dalších akcích.

Přes svůj vysoký věk má stále zájem o dění v hasičském sboru i městě.

Josefe, děkujeme Ti za celoživotní přínos sboru. Hodně zdraví a spokojenosti Ti přejí hasiči a kamarádi.

Lubomír Pazour
náměstek starosty SDH Trhový Štěpánov

Josef Korn; foto archiv SDH

Kovárna

Kovářova kobyla a ševcova žena chodí bosy. Proč chodit ke kovářičkovi, když můžeš jít ke kováři. Není kovářička, aby nebylo ohníčka. Komu Pán Bůh nedal, kovář neukuje. Dobře tomu kováři, jenž na obě ruce kuje. Kuj železo, dokud je žhavé. Každý sobě štěstí kuje. Horké železo se nejlépe kuje. Jak se kdo způsobuje, tak si štěstí kuje. (Příslloví z Čech a Moravy)

Dříve na každé vsi bývala kovárna. Některé byly ve vlastnictví kovářů, jiné bývaly majetkem vesnice. Vesnice je pronajímala kováři. Ve městě Trhový Štěpánov byly kovárny čtyři. První kovárna byla u Tichů, kterou znám jen z vyprávění. Další kovárny byly u Matějů, u Tomaidesů, u Špičků. Poslední dvě zmiňované kovárny později zabralo JZD. V kovárně u Tomaidesů a u Špičků jsem pracoval. Když mi bylo asi tak pět let, pamatuji si, jak mě můj tatínek Václav Stareček vzal do kovárny k Matějům na náměstí. To jsem ještě netušil, že se také jednou stanu kovářem. Nade dveřmi visela velká zelená cedule s názvem firmy. Pan Matějů měl na sobě koženou zástěru a koženou čepici. Tenkrát jako malý chlapec jsem se ho i trochu bál. Když jsem byl větší, vím, že před kovárnou byl zadělaný velký kamen s miskou. Uprostřed misky velký železný kruh, který sloužil na natahování ráfů a přivazování koní. Kovárna u Matějů byla stará. Takže vše bylo mechanické, žádná elektřina. Hned u dveří stála ruční stojanová vrtačka. Nejdůležitějším nástrojem kovárny byla kovadlina. Pan Matějů měl dvě kovadliny usazené ve dřevěném špalku a jednu rohatinu (malá kovadlina na výrobu kroužků). A srdcem kovárny

Pan Jiří Stareček ve své dílně doma právě kove hřeb; foto Josef Korn

byla výheň. Kovářskými měchy se poháněl vzduch ručně. Jako palivo se ve výhni používalo dřevěné uhlí a později kovářské uhlí. Všude kolem byly dřevěné police s nářadím. K uchopení, otáčení a přenášení žhavého kovu sloužily kováři kleště. Každý kovář si musel kleště a všechno nářadí sám vyrobit. Sestávaly se ze dvou kleštin, které byly pohyblivě spojeny nýtem. Obvyklá délka rukojetí byla dle práce. Všechny kovářské úkony se prováděly kladivy. Kovář musel být fyzicky zdatný, protože se pracovalo s těžkým nástrojem. Také vím, že se říkalo, že kováři musí pít mléko, protože měli v krku prach a kouř a mléko pomáhalo spláchnout nečistoty. Já jsem se tehdy musel stát kovářem, protože tenkrát byla doba, která mi dala vybrat ze dvou povolání: kovář nebo elektrikář. Elektriky jsem se bál, takže zbyla kovařina. Učil jsem se v Litni u Berouna, bydlel jsem tři roky na inter-

Pohled na vnitřek staré kovárny u Matějů v Trhovém Štěpánově; foto Josef Korn

nátní škole. Jezdil jsem domů jen na víkendy. Na praxi jsem chodil do Vlašimi, v místě, kde je nyní prádelna provozovaly statky Vlašim kovárnu. Po vyučení jsem pracoval v JZD Trhový Štěpánov. Po té jsem nastoupil na vojnu v Sušici. Zde jsem byl vedený jako podkovář brigády. Na starost jsem ještě s kamarádem měl šestnáct párů koní. Po vojně jsem pracoval v Sokolově. Později jsem opět nastoupil do JZD Trhový Štěpánov, a také do Deltagazu spol. s r.o. Trhový Štěpánov. Dvacet let jsem učil v Tehově na učilišti jako mistr kovář – podkovář. Málokdo ví, že v kovárně u Matějů byla vykována „ozdobná mříž“, která se nachází u pomníku padlých na Náměstí. Snažil jsem se získat od Matějů některé nářadí, ale bohužel marně. Jednoho dne bylo veškeré vybavení odvezeno neznámo kam. Tím tato kovárna ztratila své kouzlo. Je smutné hledět do prázdné kovárny. V kovárně u Matějů jsem nikdy nepracoval. V této kovárně bylo zvykem, že když zemřel nějaký kovář z Trhového Štěpánova, tak během pohřbu jsme mohli my kováři do kovárny k Matějům. Otevřeli jsme dveře a tři kováři tloukli na kovářinu celou písničku „Lešetínský kovář“ na rozloučenou se zemřelým. Odsud se odcházelo na hřbitov. Kovářské řemeslo stále žije, i když trochu jinak než před lety. Čeští kováři patří podle mého názoru k těm nejlepším na světě. Bohužel řada z nich odchází do jiných oborů, protože nejsou volná místa, a pustit se do podnikání není lehké. Zařídit si dílnu stojí dost peněz.

Jiří Stareček

Výheň s kovářinou a koženými měchy se stáčekkou na ráf na kola (ráfcígl) v kovárně u Matějů; foto Josef Korn

Rozloučení s Pavlem Kaletou

Pavel pochází z Těšínska, kde na počátku 20. století došlo k duchovnímu probuzení mezi prostými lidmi z dolů, železáren, továren či polí. Práce se zde časem vyvíjela v rámci společenství Spolek rozhodných křesťanů, který se později připojil k tehdejší Jednotě československé. Sbor v Gródce nad Olzou, kde Pavel vyrůstal, byl pro něj významným zázemím, mimo jiné i pro příkladnou evangelijní práci jeho otce, Karla Kalety. Pavel se narodil

jako druhý syn a měl ještě pět sester, z nichž je mezi námi už jen poslední, Lydia. Teď něco z naší rodiny. Vyrůstal jsem zde, v Trhovém Štěpánově do doby, než se můj tatínek stal ředitelem Biblického ústavu v Kutné Hoře. Jako rodina jsme šli za ním. Studenti, kteří se rozhodli sloužit evangeliem, přišli do ústavu z různých sborů a míst. Pavel byl jedním z polsky mluvících studentů, kterého na teologické studium vyslal jeho domovský sbor. Pro

nás byl strýčkem v nedělní škole. Pavlovi se časem zalíbila moje sestra Božena a jejich známost vyvrcholila v červnu 1951 krásnou svatbou. Mně, třináctiletému klukovi, se ze strýčka Kalety stal švagrem Pavlem. Říkali jsme mu tak, jak byl zvyklý z domova, Palo. Marxističtí mocipáni však církevní práci nepřáli a další pokračování Biblického ústavu zarazili. Studenti se vraceli domů. Bylo pak přirozené, že novomanželé Kaletovi zakotvili tam, odkud byl Pavel na studia vyslán, na Těšínsku. Po uzavření Biblického ústavu se tatínek s rodinou vrátil zpět do Trhového Štěpánova. Pracoval zde opět jako učitel a po roce odešel do penze. Přitom nadále zvěstoval za kazatelnou evangelium. Byl v té době dost nemocný, a tu se naskytla myšlenka, zda by ve štěpánovském sboru nemohl vypomáhat student Pavel Kaleta. Nápad našel pochopení u bratří na Hrádku, ti ho uvolnili, a novomanželé se po půl roce stěhovali ze Slezska do Čech. Palo sloužil jako laický kazatel ve Štěpánově, nejdříve po boku svého tchána, a po jeho smrti jako vedoucí štěpánovské stanice kutnohorského sboru. Současně si vydělával na denní chléb jako dřevomodelář v Blanických strojárnách ve Vlašimi. Znamenalo to denní dojíždění do zaměstnání a často i služební cesty do různých sléváren po celé republice. Po skončení mého studia jsem dostal i já místo v Blanických strojárnách, a tak jsme s Pavlem jezdili do práce společně. Vlak na Vlašim odjížděl po půl páté, ale Palo byl ranní ptáče a tak – ke svému zahanbení musím říct – dříve než jsem se vyklubal z postele, už měl v kuchyni připravenou snídani pro nás oba! Jeho služba ve sboru: Návštěvy, shromáždění 2x týdně ve Štěpánově, v neděli odpoledne střídavě v Dolních Kralovicích, v Souticích, ve Vlašimi a ve Zdislavicích u Šrankotů. Nemohu zapomenout na sborové dny v Kutné Hoře: ze Štěpánova se muselo vyrazit v neděli ráno a pěšky šlapat 8 km na vlak do Zruče nad Sázavou, večer zpátky. I Pavel takto putoval, ale navíc s desetikilovým magnetofonem na zádech, aby se shromáždění nahrávalo a aby jeho atmosféru mohli vnímat další posluchači. Kromě kazatele byl Palo ještě zpěvákem tělem i duší. Sám zpíval písně vděčnosti, kde se dalo, třeba i v koupelně. Kolik písní jsme se pod jeho dirigováním zde ve Štěpánově naučili, co jsme se najezdili s kutnohorským pěveckým sborem po celé republice, kdy se Pavel osvědčil i jako tenorový sólista! Boja dostala za manžela velmi šikovného muže: nebyl pro něj problém zřít záhony na zahradě; zavedl v domě i zde v sále ústřední topení (dříve se např. v sále topilo dřevěnými pilinami), časem zajistil telefonní přípojku, na tehdejší poměry cosi neobvyklého. Později zorganizoval s pomocí brigádníků stavbu sborového sociálního zařízení. Ale i v obci: bylo třeba vybetonovat můstek přes potok u nádraží a v rámci akce Z se toho chopil Pavel Kaleta! A co rodina? Péče o 4 malé děti, láska i přiměřená přísnost. Vzpomínám na jedno odpoledne, kdy si děti hrály na dvore, a v zápalu boje vyklouzlo

Pavel Kaleta z Trhového Štěpánova; foto z rodinného alba

jednomu z úst: Já tě zabiju! Otec Pavel vyběhl a rázně zakročil: takové slovo ať už nikdy neuslyším! Z malých dětí se časem stali rodiče, a že z nich vyrostli také Kristovi následovníci, bylo největší tatínkovou radostí. A nejen vlastní děti. Po okupaci v roce 1968 vzali do péče neteř Ester z Pardubic až do její maturity. Pak už jsem byl divákem zpovzdálí. Pavlovi přišla léta důchodová, skončil svou milovanou práci se dřevem, a co teď, usadí se do křesla? Kdepak, čeká ho kazatelská služba v rozsáhlém sboru v Kutné Hoře, v Rakovníku, v Úpici u Trutnova, podniká návštěvy ve věznicích. Do všech sborů ho doprovází milovaná žena "Bojulenka", jeho věrná opora. Byli jsme u Kaletů na návštěvě, když žili ještě v Úpici. Palo nějak marodil, snad to byla operace kyčelního kloubu, po které došlo k nečekaným komplikacím. A teď jsme nevěřili vlastním očím: Palo nám ukázal seznam písní, které si vyhledal pro svůj pohřeb. Nevím, snad měl připravené i parte. Bylo to úsměvné – tehdy před patnácti roky. Ale to byl on, připravit se na odchod a zjednodušit druhým život. Nakonec se oba vrací do Trhového Štěpánova, na místo posledního "odpočinku", kde žijí spolu s rodinou Lydie a Jiřího Lachmanových. Poslední vzpomínka: Před časem nám volal, zajímal se o naši rodinu, a když jsme končili, jeho poslední věta byla: „Radost Hospodinova budiž síla vaše“. Palo spoléhal na Boží vedení, důvěřoval svému Pánu a radostí z něho žil. Prál bych si, aby mi Palova rada podle Nehemiáše 8,10 nikdy z paměti nevypadla: Radost Hospodinova budiž síla vaše.

Rut Fialová (dcera)

Vánoční naděje vložená do budoucnosti

Drazí a milí čtenáři. Nevím, jak vnímáte čas Vy, ale letošní rok mně osobně uběhl tak rychle jako žádný jiný. Podobně často slyším od spolupracovníků, známých i příbuzných, jak ten čas rychle letí. Jsou tu opět Vánoce, kdy by měl každý z nás zbrzdít natolik, aby je byl schopen vychutnat a prožít. A tak vnitřně pozastavit čas, načerpat sílu, pohodu, naladit se na své nejbližší. Nicméně se i v průběhu svátečních dní nenápadně vynořuje jedna otázka: *Jaké to bude za rok? Co mě čeká po Vánocích a v novém roce, který neúprosňe přichází? Jaká mě čeká budoucnost? Na co se mohu těšit a čeho se obávat?*

Možná to zní dost nepravděpodobně, ale připomínka Vánoc a událostí, které připravovaly příchod Ježíše Krista, Syna Božího na tento svět, nám může pomoci v lecčems pochopit i náš vlastní život.

Dlouho před tím, než se Ježíš narodil, židovský národ upíral svůj pohled do budoucnosti. Očekával, že se jednoho dne narodí Mesiáš, Spasitel. Někdo, kdo pomůže židovskému národu z poroby, do které v průběhu svých dějin díky své nevěrnosti ve vztahu k Bohu, upadl. A byly

k tomu i pádné indicie, protože někteří muži, kteří byli tehdy považováni za proroky, o příchodu Mesiáše mluvili. A mnozí z nich byli velmi konkrétní. Můžeme uvést například proroka Micheáše, který někdy 800 let před Ježíšovým narozením prorokoval toto: *A ty Betléme efratský, ačkoli nejsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je od pradávna, ode dnů věčných.* A toto proroctví se skutečně naplnilo narozením Ježíše Krista v Betlémě. Křesťané z tohoto naplněného proroctví žijí dodnes. A dodnes se všichni lidé dobré vůle radují z Kristova narození, které považují za největší dobro, které na svět přišlo. Přicházíme na vánoční bohoslužby, na půlnoční vigílii, zpíváme a posloucháme koledy. Navštěvujeme kostely, abychom postáli u betlémských jeslí. Nadělujeme si na Štědrý večer dárky, telefonujeme si, posíláme SMSky a e-maily. Navštěvujeme se a přejeme si vzájemně vše dobré.

To všechno doprovází krásu Vánoc. Až to vše skončí, co bude potom? Je narození Ježíše Krista v Betlémě jen statickým obrazem, vzpomínkou, sentimentální událostí, která nám současníkům už nemá co říci? Natož, aby se Kristovo narození stalo něčím natolik významným, že by mohlo mít vliv i do budoucích časů, do našich všedních dní?

Velmi rád bych Vás, drazí a milí čtenáři, přesvědčil o tom, že Ježíšovo narození může mít – budeme-li ovšem svobodně chtít – vliv na náš budoucí život a směřování.

Když Ježíš vyrostl a dospěl uprostřed své rodiny v městečku Nazaret, začal přibližně ve svých třiceti letech hlásat radostnou zvěst o tom, že přišel na svět proto, aby spasil každého člověka a vykoupil ho z jeho vin. A mimo jiné řekl, že přijde ještě jednou. Na konci času tohoto světa. Už nikoli jako malé dítě, ale jako ten, který má velkou moc. A každého odmění podle jeho skutků a jednání. Dokonce o sobě říká, že je cesta, pravda a život. A víra křesťana staví právě na této vizi. Věřící, že právě prostřednictvím narozeného Ježíše se stává jeho osobní budoucnost šťastnou, smysluplnou a perspektivní. Uchopíme-li pomyslně betlémské dítě do své náruče, nemusíme se obávat neznáma, do kterého po vánočních svátcích vkročíme. Už nám nebudou život ztrpčovat zprávy a události, které nikomu na klidu nepřidají. Narození Ježíše Krista je totiž radost a současně světlo, které dokáže potlačit a rozdrtit vše temné, smutné a neradostné.

Přeji Vám, milí čtenáři, prožít o letošních Vánocích radost a pokoj v srdci, který zůstane a nevyprchá. A ať se tento pokoj a mír betlémské noci přeje i do života Vašich rodin.

Ing. Roman Farion, trvalý jáhen

Poděkování jáhna Romana Fariona bezprostředně po udělení jáhenského svěcení 28.10.2007; foto z rodinného alba

Jáhen Roman Farion s rodinou a Mons. Václavem Malým, světitím biskupem, před vchodem kostela sv. Jiljí ve Vlašimi; foto z rodinného alba

Římskokatolická farnost Hrádek

Hrádek 1, 258 01 Vlašim, ☎ 317 843 617 ☎ 603 530 040, ✉ marianihradek@seznam.cz

Bohoslužby o Vánocích 2016 Trhový Štěpánov

Sobota	24.12	24 ⁰⁰	Půlnoční mše svatá
Neděle	25.12	8 ³⁰	Slavnost narození Páně
		10 ³⁰	mše sv. v Kladrubech
Pondělí	26.12	8 ³⁰	Svátek sv. Štěpána
Sobota	31.12	17 ⁰⁰	Silvestr
			Svátek sv. Rodiny
			<i>obnova manželských slibů</i>
Neděle	01.01	8 ³⁰	Nový rok
			Slavnost Matky Boží
		10 ³⁰	mše sv. v Tehově
Pátek	06.01	18 ⁰⁰	Slavnost Zjevení Páně
			<i>žehnání vody, křídý a kadidla</i>
Neděle	08.01	8 ³⁰	Svátek Křtu Páně
		10 ³⁰	mše sv. v Javorníku

Pořad bohoslužeb o vánočních svátcích 2016 farnosti Keblov

Štědrý den 24.prosince *sobota*

Bernartice	07:00 Mše svatá
Dolní Kralovice	16:00 Mše svatá z vigilie Narození Páně dětem
Ježov	22:00 Mše svatá v noci
Keblov	24:00 Půlnoční mše svatá

Slavnost Narození Páně 25.prosince *neděle*

Snět	8:30 Mše svatá
Dolní Kralovice	10:00 Mše svatá
Keblov	11:45 Mše svatá

Svátek sv. Štěpána, mučedníka 26.prosince *pondělí*

Všebořice	10:00 Mše svatá
Keblov	11:45 Mše svatá J.J.Ryba: Hej mistře

Svátek sv. Jana, ap., 27.prosince *úterý*

Bernartice	16:00 Mše svatá, žehnání vína, vystoupení dětí, setkání farníků
------------	---

Svátek sv. Rodiny Ježíše, Marie a Josefa, 30.prosince *pátek*

Keblov	16:45 Mše svatá obnova manželských slibů a žehnání manželům
--------	---

31.prosince v oktávu Narození Páně, sv. Silvestra *sobota*

Dol. Kralovice	08:00 Mše svatá na poděkování, svátostné požehnání
Keblov	16:45 Mše svatá na poděkování, svátostné požehnání

1.ledna Slavnost Matky Boží, Panny Marie *neděle*

Snět	8:30 Mše svatá
Ježov	10:00 Mše svatá
Keblov	11:45 Mše svatá

6.ledna Slavnost Zjevení Páně *pátek* Tříkrálová sbírka

Snět	16:30 Mše svatá
Keblov	18:00 Mše svatá
	Žehnání křídy, kadidla, vody, zlata, koledníkům

8. ledna Svátek Křtu Páně *neděle* konec vánoční doby

Snět	8:30 Mše svatá
Dolní Kralovice	10:00 Mše svatá
Keblov	11:45 Mše svatá

Vánoce, Vánoce přicházejí

Snad žádné období během roku není spojeno s tolika pověrami a kouzly jako právě Vánoce. Spousta obřadů a mýtů pochází z dávných předkřesťanských dob a byly spojeny se slavením zimního slunovratu. Sváteční nálada je jako stvořená pro provozování nejrůznějších kouzel, čar a pověr. V dobách, kdy o životě a smrti rozhodovala sklizeň a plodnost domácích zvířat, se magické praktiky týkaly především zajištění dobré úrody. Věštilo se ale i o budoucnosti, zdraví, o dětech, o lásce a jiném. K vánocům se vztahuje mnoho pověr a zvyků. Připomeňme si některé.

Pouštění lodiček ze skořápek ořechů – je důležité, aby si lodičku každý zhotovil sám. Zůstala-li u břehu – v příštím roce žádné změny, hned se potopila – snaha zlepšit svou situaci bude marná. Ocitne-li se mimo kruh – majitel v nadcházejícím roce rodinu opustí. Sama dopluje k druhému břehu – získáte po čem toužíte.

Rozkrajování jablek – věštilo se zdraví – pokud se po rozkrojení objevila hvězdička – dotyčný bude celý rok zdravý, pokud se objevil křížek – nevěštilo to nic dobrého, nemoc, smrt.

Lití oliva – čáry rovné znamenaly spokojený život. Čáry vlnité věštily nejasnosti, zmatky, cestování, dva kruhy svatbu, jeden kříž smrt přítele nebo rodinného příslušníka. Dva kříže znamenaly zajištěné stáří.

Házení střevícem – dívka se postavila zády ke dveřím a přes rameno hodila střevíc. Pokud střevíc ukazoval špičkou ke dveřím, dívka se v příštím roce vdá. Pokud dopadl obráceně, dívka zůstane příští rok ještě svobodná. Stejný význam mělo i třesení bezem. Dívka třásla bezem a odříkávala: „třesu, třesu bez, ozvi se mi pes, kde můj milý dnes.“ Odkud se ozval pes, v tu stranu se dívka vdá.

Co přináší smůlu? Nesmí se čistit chlévy a stáje – dobytek by kulhal. Nesmí se prát a věšet prádlo – to přinášelo smůlu, neštěstí.

Co přináší štěstí? Kouzelnou moc mají prý vejce, snesená 25. prosince, a také chléb tento den pečený. Zapomenutým zvykem je, že hospodyně zapekla do jedné vánočky hrachové zrno. Kdo v ní hrášek našel, bude mít po celý příští rok štěstí a úspěch.

Ke štědrovečerní večeři se zasedá, když vyjde první hvězda. Večeře začínala a končila modlitbou, ve které se vzpomínalo na zemřelé. Na stole má být devatero pokrmů, z plachty pokrývajících stůl hospodář rozséval obilí, aby bylo pěkné a nebylo potlučeno od krup. Pro hojnou úrodu se musela nejprve sníst lžíce hrachu. Hospodyně nesměla vstát od stolu, jinak by jí neseděly slepice na vejcích, proto u stolu obsluhovala mladá děvčata. Pod talíř se pokládal peníz nebo rybí šupina, aby se dotyčného v příštím roce držely peníze. Řetězem ovázaný trnož stolu, ochraňuje rodinu před zlými duchy.

4. prosinec – Svatá Barbora – trhají se třeshňové větvičky

a nechávají se vykvést, ta dívka, které vykvetou, se do roka vdá.

6. prosinec – Svatý Mikuláš – nadílka dětem.

13. prosinec – Svatá Lucie – noci upije a dne nepřidá.

24. prosinec – Štědrý den, chodí Ježíšek, naděluje dárky, zpívají se koledy.

25. prosinec – Boží hod vánoční – den Kristova narození.

26. prosinec – Svatý Štěpán, druhý svátek vánoční, tradice koledování. V tento den chodili na koledu nejen děti, ale i kantoři, ponocní, obecní chudí. Zpívali koledy a dostávalo se jim za to výslužky.

6. leden – svátek zjevení Páně, lidově zvaný Tři králové. V postavách svatých králů je zosobněno přijetí Krista králem všech.

K + M + B – tyto tři litery jsou zkratkou požehnání, které znamená „**Pán žehnej tomuto domu**“. Pán (řecky Kyrios) či Kristus, obydlí (latinsky mansionem), ať žehná (benedicet).

Závěrem dnešního článku přináším malý úryvek z kroniky z roku 1931 o činnosti Rodičovského sdružení. Největším podnikem tohoto sdružení byla tzv. **Polévková akce** ve prospěch chudých dětí domácích a přespolních v zimních měsících. Vařilo se u Tříšků a u Děkanovských. Na úhradu této akce přispěli jednotlivci, město, sousední obce a zdejší peněžní ústavy s Okresní hospodářskou záložnou ve Vlašimi. Jiným záslužným činem Rodičovského sdružení byla vánoční nadílka spojená s vánoční slavností v Sokolovně. Na ní bylo poděleno na 200 dětí pečivem, cukrovím, ovocem a řada chudých dítek i obuví, šatstvem, prádlem a jinými dárky. Učitelský sbor se při této akci činně uplatnil. Příjem sdružení byl 2.820,15 Kč a vydání 2.116,10 Kč. Za zimu bylo podáno 3.105 polévek.

Vážení čtenáři Zpravodaje, přeji Vám krásné prožití svátků vánočních, hodně štěstí, zdraví a úspěchů v novém roce 2017.

Miroslava Veselá, kronikářka

Doufejme, že si letos o vánocích zabruslíme jako v minulých letech); foto Ing. Alena Vilimovská

Svatováclavské setkání ve Štěpánovské Lhotě

Rok utekl jako voda a už jsme se opět těšili na setkání. Díky iniciativě pana Ing. Václava Nekvasila a několika dalších Lhoťáků jsme se rozhodli uspořádat tradiční posezení u kapličky. V sobotu 1. října přivítal pan Ing. Václav Nekvasil všechny přítomné. Sešlo se nás opravdu hodně, obyvatelé Lhoty, chalupáři, ale i Dálkováci, Štěpánováci a další. Přijeli i lhotečtí rodáci a příjemně překvapila i hojná účast mladých. Jako loni domácí i příchozí ženy napekly spoustu dobrot. Stoly byly opět plné sladkostí – záviny, štrůdly, ovocné koláče, různé druhy řezů. Výborné byly i slané speciality a jednohubky. Všem moc chutnalo. Občerstvení zajistil jako vždy pan Kučera z Dalkovic. O zábavu se postarali místní hudebníci – Ing. Jan Kroupa s manželkou Ester. Harmonikář Josef Veselý hrál na jiné akci. Velmi dobře ho zastoupil mladík Láďa Strnad z Drahňovic. Spolu s Kroupovými všichni tři hráli a zpívali k plné spokojenosti až do pozdních ve-

černích hodin. Celá společnost se příjemně bavila, zpívalo se, povídalo, vzpomínalo, no prostě fajn. Svou návštěvou nás potěšil pan starosta Josef Korn. Pohovořil, podiskutoval, popřál hezkou zábavu. K úspěchu celé akce přispělo i velmi teplé počasí. Zábava pěkně plynula a byl tu večer. Někteří se pomalu loučili, nejvytrvalejší vydrželi, a ač neradi kolem půlnoci jsme se rozcházeli. Všichni v dobré náladě, spokojeni a natěšení na příští setkání – v sobotu 30. září 2017. Popřejme si pevné zdraví a ať se za rok zase sejdem u kapličky ve Štěpánovské Lhotě. Za celou akci poděkujeme hlavně panu Ing. Václavu Nekvasilovi, skvělým hudebníkům, ženám za úžasné dobroty a vlastně všem za milou a přátelskou atmosféru. Úplně na závěr patří poděkování pracovníkům technické čety města (pánové Josef Kopecký, Bohuslav Šiška, Václav Vladyka, Jiří Hejný) za přípravu perfektních přístřešků.

Lhoťáci

Rodák Ing. Václav Nekvasil vítá hosty

Zleva Josef Zahradník s manželkou, Marie Grohmannová, Vladimír Fantyš

Podblanický hudební podzim 2016 v Trhovém Štěpánově

Sdružení profesionálních a dobrovolných kulturních pracovníků a Město Trhový Štěpánov Vás pozvali na koncert 32. ročníku hudebního festivalu „Podblanický hudební podzim 2016“ 8. října 2016 v 17.00 hodin v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově. Účinkoval Pražský barokní soubor. Uměleckým vedoucím byl Vojtěch Jouza, který hrál na hoboje a milostný hoboje. Jan Jouza, Vlasta Beranová – housle, Anna Sommerová – viola, Jan Keler – violoncello, Edita Keglrová – cembalo. Sólisté: Hana Jonášová – soprán a Vladimír Rejlek – trubka.

Pražský barokní soubor v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově

Pozvánka do Spolkového domu

V pondělí 5. prosince 2016 byla ve Spolkovém domě a Muzeu Štěpánovska otevřena poslední letošní Retro výstava, která se vrací několik desetiletí nazpět. Dává nám nahlédnout do doby, kterou si mnozí z nás ještě dobře pamatujeme. S úsměvem si prohlédneme oblečení, zavzpomínáme na první televizní vysílání, na dobu pionýrské a svazácké organizace. Po jejím shlédnutí si uvědomíme, jak moc se změnil náš život za jednu lidskou generaci.

Ve středu 21. prosince vystoupí již počtvrté ve Spolkovém domě sbor učitelů z Načeradce se svým vánočním koncertem. Začátek je ve 14,00 hodin. Na obě akce jste srdečně zváni.

Vážení čtenáři Štěpánovského zpravodaje, dovolte mi, abych Vám všem popřál spokojené prožití svátků vánočních v kruhu svých nejbližších, do nového roku pak hlavně hodně zdraví a spokojeného života.

Mgr. Stanislav Kužel

Předvánoční posezení s dětmi

Blížící se advent láká mnohé k zastavení, posezení, popovídání..., a proto 19. 11. 2016 zavoněl v sokolovně Trhový Štěpánov krásně ozdobený vánoční stromček. Po okolí se šířila omamná vůně cukroví, něžným světýlkem zablikaly svíčky, rozezněly se tóny koled... Sokolové Trhový Štěpánov zde uspořádali předvánoční posezení s dětmi spojené se zdobením perníčků, výrobou vánočních dekorací a drobných dárků. Po slavnostním zahájení starostou města nás přivítal také starosta TJ Sokol. Hned na to jsme zhlédli pantomimu o významu svíček na adventním věnci. Poté následovalo vystoupení teenagerů, kteří sami nacvičili a předvedli známé vánoční koledy s různým hudebním doprovodem. Mnozí návštěvníci si tak s nimi s chutí zazpívali. Pak vtrhly na jeviště děti a jejich zájem o zpěv dal mladým hudebníkům pěkně zabrat. Očividně budou muset rozšířit repertoár o ryze dětské písničky typu Holka modrooká apod. V další části si děti mohly ozdobit perníčky, vyrobit svícen nebo andílka. Maminky zatím, někdy i s malými pomocničky, vyráběly vánoční dekorace, adventní věnce, nebo jen tak poseděly a poklábosily. Všichni si mohli dát něco na zub, dospělí se zahrát svařákem a děti se osvěžit koktejlem. Nakonec děti mohly zhlédnout filmovou pohádku a po jejím promítání pokračovala zábava až do pozdních večerních hodin. Děkuji touto cestou Městu Trhový Štěpánov, který akci finančně podpořil. Dále děkuji všem, kteří se na zajištění akce podíleli. Zvláštní dík patří pí Táně Štollové, která celý program s mladými muži a slečnami sestavila a nacvičila. Největší dík však patří účinkujícím – ať už sokolkám coby adventním svíčkám, Matěji Vnoučkovi, který zachránil poselství adventního věnce, a všem mladším, kteří hráli a zpívali jako o život. A samozřejmě všem, kteří přišli „posedět“ v tak hojném počtu.

Chtěla bych jménem Sokola Trhový Štěpánov popřát všem čtenářům šťastný start do adventního času, krásné a pohodové prožití svátků vánočních a super vykročení do nového roku. V něm spoustu radosti, hodně zdraví, štěstí a lásky.

Mgr. Hana Pokorná

Marek Štolle vystoupil se svými vrstevníky zahrát a zazpívat koledy; foto Ing. Alena Vilimovská

Jana Boušková s dětmi vyrábí vánoční dekorace; foto Ing. Alena Vilimovská

Děti z Dubějovic na výletě

Dne 19.11.2016 jsme po dlouhém vybírání termínu a místa vyrazili s dětmi na již dlouho slibovanou akci „Loučení s prázdninami“. Spíše jsme to měli pojmenovat „Loučení s podzimem“. Sešlo se nás celkem 29 účastníků, 20 dětí a 9 dospělých. Vyšli jsme se do Jihlavy, do centra zábavy „Robinson“. Na místo jsme dorazili dopoledne v 10.00 hodin, kdy se centrum otvíralo. Děti se

Děti si v centru zábavy Robinson dostatečně užily všech aktivit; foto Hana Vošická

Natěšené děti z Dubějovic před areálem Robinson v Jihlavě; foto Hana Vošická

nám po chvíli ztratily z očí a jen občas se celé určité objevily občerstit. Všichni jsme si výlet moc užili, a to myslím i dospělí, protože zde měli i relaxační křesla a občerstvení. Děti pobíhaly po prolézačkách, klouzaly se na skluzavkách, střílely po sobě míčky a hrály různé hry. Kolem třetí hodiny jsme všechny děti vyfotili a chystali se k domovu. Akce se vydařila, dětem se moc líbila a my moc děkujeme městu Trhový Štěpánov, s jehož přispěním se konala. Díky moc.

Hana Vošická, Dubějovice

Vánoční trhy Města Trhový Štěpánov

Občané z našeho města a okolí se schází na Vánočním trhu v Trhovém Štěpánově; foto Jiří Drnovec

Vánoční trhy dnes k Vánocům patří stejně neodmyslitelně jako svátečně nazdobené stromčky. Město Trhový Štěpánov pořádalo v sobotu 26. 11. 2016 od 10.00 hodin na Náměstí v Trhovém Štěpánově Vánoční trhy. Největší radost a pobavení jsme našli u betléma s oslíkem a ovečkami. Zvířátka byla přítulná a ráda si vzala nabízené krmění. Touto cestou chceme poděkovat panu Václavu Polednému z Uhlířských Janovic za zapůjčení oslíka a panu Vladislavu Černíkovi z Trhového Štěpánova za zapůjčení oveček. Na jarmarku vládla vánoční atmosféra, lidé si mohli zakoupit krásné výrobky s vánoční

Občané finančně podpořili také stánek s výrobky Sokola Trhový Štěpánov; foto Jiří Drnovec

Milan Béza ze Sedmpán obdivuje přítulného oslíka; foto Andrea Bézová

Radost jsme měli z betléma s oslíkem a ovečkami, zleva Andrea Bézová, Marie Dvořáková, Štěpánka Bézová; foto Milan Béza

tématikou. Někteří jsme neodolali vůni svařeného vína, punče nebo teplé medoviny. Nechybělo ani pěvecké vystoupení žáků Základní školy Trhový Štěpánov, kteří pozvali své rodiče, příbuzné a známé. Pěvecké vystoupení

Prodej výrobků maminek a dětí Sokol Trhový Štěpánov; zleva Leonka Brožová a Lucka Tomaidesová; foto Ing. Alena Vilimovská

proběhlo ve velmi příjemné adventní atmosféře. Poděkování patří všem, co prodávali vánoční výzdobu a občerstvení. Celá akce se vydařila a všichni jsme odcházeli domů s pocitem radostnosti, s rozzářenými očima, s úsměvem na tváři a těšením se na Vánoce.

Štěpánka Bézová

Organizace 5. prosince plní přání ...

Rok s rokem se sešel a už je tu opět advent, čas příprav, těšení se a očekávání. Každý z nás má jistě přání, na jejichž vyplnění čeká nebo po nich alespoň touží. Taková přání má i Evička, které se jí my pokusíme splnit. Evička je žákyní 3. třídy Základní školy Trhový Štěpánov a trpí závažným dědičným onemocněním, a to cystickou fibrózou. Tato choroba postihuje dýchací a trávicí onemocnění a Evičku v současné době velmi trápí. Je stále nemocná, nemůže chodit do školy, s rodiči jezdí na podpurnou léčbu, která je velmi nákladná a čeká na transplantaci jater. Abychom jí i jejím rodičům to nekonečné a bolestné čekání nějakým způsobem

*Ilustrovala
Barbora Voslářová 5.A*

zpříjemnili, rozhodli jsme se věnovat veškerý výtěžek z prodeje na vánočních trzích právě jim. Pod stromečkem pak pro Evičku bude čekat vysněný dárek, který ji jistě udělá velikou radost jako všem ostatním dětem. Děkujeme všem, kteří si v našem stánku koupili něco dobrého na zub a na zahřátí a podpořili tím vyplnění obyčejného přání jedné malé statečné holčičky. Na dárek se nám společně podařilo dát dohromady 12.000 Kč. Evičce přejeme, ať se brzy dočká zlepšení svého zdravotního stavu, užije si krásné Vánoce společně s rodinou a my ji zase můžeme potkávat rozesmátou na chodbách základní školy.

Organizace 5. prosince

Pořízení houpačky pro dětské sportovní aktivity v Sedmpánech

Město Trhový Štěpánov díky podpoře Středočeského kraje nakoupilo jednu sestavu sportovní herního prvku pro děti do Sedmpán. Zařízení bylo nainstalováno na venkovní plochu v parku, kde vhodně doplnilo sportovní herní zázemí pro děti a mládež. Sestava je složena z lana, žebříku a houpačky. Díky novému prvku jsou teď do společné hry zapojeni také školáci a jejich kamarádi. Pomocí sportovního zaměřeného lana a žebříku si děti při hře dotváří a udržují dobrou tělesnou kondici. Herní prvek, který nyní láká do venkovního areálu i větší děti, přispívá k vzájemnému posilování sociálních vazeb v Sedmpánech.

Sedmpánští občané při zabudování houpačky“ foto Lucie Vošická

Výlov rybníka „Nový“

Podzim je časem sklizně. Každoročně pořádají rybáři výlovy rybníků. Soutičtí rybáři v letošním roce lovili rybník „Nový“ v katastrálním území Trhový Štěpánov. Rybník se začal „strojit“ již v neděli 9. října 2016. Postupně se odpouštěla voda a připravoval „požerák“. Tuto celotýdenní práci zajišťovali Mikeš Pavel starší a mladší. Vlastní výlov začal v ranních hodinách 15. října 2016. Sešlo se 30 rybářů, kteří se rozdělili do tří skupin. První skupina vedená hospodářem Liborem Exnerem v lovišti prováděla „sháňku“ ryb a jejich odlovení kesery. Druhá skupina dopravovala ryby na hráz, kde místopředseda Vašek Ševeček řídil třídění ryb podle druhů, rybářsky zvané „brakace“. Další skupina dopravovala ryby do řeky Sázavy na pravidelné zarybňování. Řidič František Šanda svou zkušeností profesionálního „šoféra“ byl vždy včas a bezpečně jak u rybníka, tak i řeky. Koordinaci všech skupin prováděl bedlivým okem předseda Jiří Říha. Muselo se postupně v časovém sledu synchronizovat – odlov, brakaci i dopravu do řeky. Výlov se zdařil. Bylo odloveno 1 400 kg karasa stříbřitého, 700 kg kapra tržního, 70 kg amura a 40 kg candáta. Poděkování rybá-

Pavel Mikeš z Trhového Štěpánova s úlovkem; foto Václav Seidl
řů patří ZD Trhový Štěpánov a.s., která zapůjčila vozidlo na dopravu ryb a MěÚ Trhový Štěpánov za pomoc s odpouštěnou vodou pod hrází, aby nedocházelo k zaplavení přilehlých pozemků.
„Petrův zdar!“

Za soutické rybáře Vašek Seidl

Nové regionální produkty Kraje blanických rytířů

V pátek 21.10.2016 se v Podblanickém ekocentru ve Vlašimi sešla certifikační komise pro regionální značku. Po posouzení došlých žádostí rozhodla o uděle-

Udělení certifikátu získal Tomáš Špoula z Keblova

ní certifikátu Kraj blanických rytířů – regionální produkt dvěma novým žadatelům. Jedná se o paní Ludmilu Kučerovou z Benešova, která představila kolekci svých šitých textilních hraček. Kromě krásných zvířátek šije i blanické rytíře, což je určitě zajímavý suvenýr z Kraje blanických rytířů. Další certifikovaný výrobek je Med z Keblova od včelaře Tomáše Špouly. Jeho květový med získal zlatou a medovicový med stříbrnou medaili v soutěži „Český med 2016“. Certifikační komise dále posoudila 11 došlých žádostí o prodloužení certifikátu, což svědčí o spokojenosti držitelů s touto značkou.

Udělení certifikátu získala Ludmila Kučerová z Benešova

O jarmarku Kalňáků v Hulicích

S přibývajícím dnem směřem k 24. prosinci kdekdo láteří. Na kalup s úklidem, na připálené cukroví, nátřesk v obchodech, nedostatek invence k nákupu dárků ... prostě na blázinec kolem blížících se Vánoc. Skoro to vypadá, že se nikdo, kromě dětí, na svátky netěší. Jenže přišla sobota 19. listopadu a na předvánočním jarmarku v Hu-

Karel Kulíček z Trhového Štěpánova se svou manželkou Marcelou předvedli krásné kreativní vánoční výrobky ze své domácí dílny; foto Olga Bílková

Kalňáci pořádající jarmark v příjemném prostředí hulického sálu; foto Olga Bílková

licích, který pořádali Kalňáci ve spolupráci s obcí, bylo lidí jako nacukrováno na vanilkovém rohlíčku. A vánočně nachystáni byli kompleť všichni. Prodejci s naparáděnými stánky, cukrářky s perníčky, čechtický dětský sbor Pikolino s báječně sestaveným svátečním repertoárem a samozřejmě vánočně natěšení návštěvníci. Kdo se zúčastnil, potvrdí, že všichni výše jmenovaní si jarmark beze zbytku užili. Takže resumé sobotního odpoledne je následující: Na Vánoce se těšíme všichni. Dokonce moc. Ale láteřit společně s ostatními se přece sluší ...

Olga Bílková

Naše nová školka v Hulicích

Na konci strmé úzké ulice, v líbezné obci Hulice stojí naše mateřinka malá, co přes prázdniny ozdobou se stala. Je jako nová, barvami hraje zásluhou obce, s přispěním kraje. Děkujeme všem jménem našich žáčků, možná ještě zbyde třeba na houpačku!"

Začátek letošního roku jsme v Mateřské škole v Hulicích přivítali v nově rekonstruované moderní budově. Ze stávajících prostor máme vytvořenou moderní školku. Herna je rozšířena, ložnice zvětšena, dispozice místností pozměněny. Školka celkově působí svěže a vesele. Děti mají možnost pracovat na interaktivní tabuli a pomocí vzdělávacích programů rozvíjet svou fantazii, rozumové

Paní ředitelka pracuje s dětmi na nové interaktivní tabuli; foto Martin Kapek

Nově vybudované bezúdržbové hřiště u mateřské školy; foto Martin Kapek

dovednosti, předmatematické představy, vizuální a sluchové vnímání. Způsob práce na moderních tabulích je pro děti velmi lákavý, zajímavý a v dnešní době IT technologií i přirozený. Velkou radost mají děti také z nově vybudovaného bezúdržbového hřiště, které se nachází v areálu mateřské školy s množstvím nejrůznějších prvků, určených pro rozvoj hrubé motoriky. Děti nejraději jezdí na skluzavce, skáčou panáka a věnují se stavění hradů v pískovišti. Vkusně upravený areál mateřské školy a budova sama, včetně svého půvabného interiéru, se nepochybně stala ozdobou obce Hulice. Děkujeme Obecnímu úřadu Hulice, který je zřizovatelem Mateřské školy v Hulicích, za zajištění finančních prostředků u Středočeského kraje na rekonstrukci.

Jaroslava Fajtová ředitelka Mateřské školy Hulice

Představujeme firmu MUBEA

Ing. Zdeněk Šedivý

Společnost Mubea se zabývá celosvětově výrobou komponentů pro automobilový průmysl. Letos Mubea oslavila již své 100. narozeniny. V České republice nás naleznete v Žebráku, Prostějově, Olomouci a nově také v Dolních Kralovicích, kde jsme rozšířili výrobu dílů z karbonových vláken. Převzali jsme zde místo po firmě Grammer, výrobce opěrek a sedacího vybavení do osobních automobilů. Připravili jsme pro Vás rozhovor s bývalým ředitelem firmy Grammer a zároveň současným vedoucím výroby Mubea Dolní Kralovice, panem Ing. Zdeňkem Šedivým.

Pane Šedivý, jaké výrobky se vyrábí v Dolních Kralovicích?

Koncem roku 2015 jsme zde odstartovali projekt pro našeho zákazníka, anglickou firmu McLaren a to výrobu dílů pro monokok jejich sportovních vozů, takzvaných „Preforem“, což jsou tepelně vytvarované dílce ze suché uhlíkové (karbonové) tkaniny. Postupně výrobu rozšiřujeme, plánujeme zde výrobu dílů pro Bentley, Aston Martin (která je v současné době v Žebráku) a další zákazníky. Úzce spolupracujeme s naší pobočkou Mubea Carbo Tech v Salzburgu, kde byla před 23 lety výroba z uhlíkových vláken zahájena. Postupně je k nám do Kralovic převáděna i výroba pro sekci „Racing“, výroba dílů pro závodní varianty vozů. K výrobě těchto dílů používáme takzvané prepregy (tkaná karbonová, skleněná nebo jinak kombinovaná rohož s předimpregnovanou, částečně zavádou pryskyřicí). Připravené prepregové dílce se ručně kladou a vrství do formy do požadované tloušťky dílu, poté je provedena vakuace

a následně se všechny takto zpracované díly vytvrzují v autoklávu. Letos se nám podařilo přestěhovat i katr a moderní robotické zařízení na sešívání karbonových stříhů. Proto bylo nutné vyslat několik našich pracovníků z Kralovic do Salzburgu, aby se naučili od místních odborníků toto zařízení samostatně obsluhovat.

Můžete nám říct něco bližšího k materiálu, z kterého vyrábíte?

Proč zrovna uhlíková vlákna?

Výhody použití uhlíkového kompozitu jsou především nízká hmotnost a zároveň vysoká pevnost materiálu, vysoká životnost, skvělé absorpční vlastnosti a v neposlední řadě i velice atraktivní design. Uhlíková vlákna jsou téměř třikrát pevnější než ocel, přičemž váží pouze pětinu hmotnosti. Myslím si, že karbon je materiál budoucnosti a bude čím dál víc využíván napříč různými odvětvími. Na druhé straně je třeba ale zmínit velmi vysokou cenu používaného materiálu a tím také hotových výrobků, což zatím brání jeho širšímu využití.

Jaké pracovní pozice v Dolních Kralovicích obsazujete a jaké máte požadavky, co se týče odbornosti?

V Dolních Kralovicích v současné době děláme hlavně tzv. předvýrobu neboli pokládku karbonové tkaniny do forem ve třísměnném provozu. Při této činnosti je vyžadována preciznost, soustředěnost a manuální zručnost. Není pro nás zas až tak podstatné určité vzdělání uchazečů. Máme u nás vyučené kuchaře, číšníky, pracovníky a pracovníce ze zemědělství, prodeje či kosmetických služeb. Naši zákazníci kladou velký důraz na kvalitu, proto každého pracovníka nebo pracovníci při nástupu učíme správné skladbě dílu, abychom se vyhnuli nákladné zmetkovitosti. Proto máme ve výrobě několik vyslaných odborníků ze Salzburgu, kteří pomáhají se zaváděním procesů a s kontrolou výstupní kvality výrobků.

Při rozjezdu výroby jsme měli velkou výhodu, že někteří pracovníci z předchozí firmy, která ukončovala

Pokládka karbonové tkaniny

Katr a robotické zařízení

v Dolních Kralovicích výrobu, uzavřeli smlouvu s naší společností Mubea. Od nového roku plánujeme kromě navýšení výroby na současných projektech také rozšíření činností v rámci celého technologického procesu o další kroky, jimiž je katrování, CNC obrábění, dokončování, lepení a lakování. Tudíž budeme nabírat také pracovníky na odborné pozice jako obsluha katru, CNC frézař a pro novou lakovnu budeme shánět zkušené lakýrny. U těchto pozic bychom rádi získali pracovníky s odpovídajícím vzděláním a praxí v oboru.

Kolik pracovníků momentálně Mubea zaměstnává?

Mubea v Žebráku má přes 1 500 zaměstnanců, z toho je v Dolních Kralovicích již 150, v příštím roce plánujeme díky navýšení zakázek a přesunu nových projektů nárůst až na 270 zaměstnanců.

Čím přesvědčíte uchazeče, aby šli pracovat právě k firmě Mubea?

Mubea je stabilní společnost, která je v České Republice přes dvacet let, celosvětově letos oslavila 100 let. Dokázala čelit nejen dvěma světovým válkám, ale i několika krizím. Naposledy, v roce 2008 byla Mubea jedna z mála společností, která nepropouštěla zaměstnance,

ale svoji stabilitou a silou s nimi tuto krizi překonala. Proto nabízíme stabilitu a hledáme zaměstnance, kteří s námi plánují budoucnost. Z okolí máme zajištěné svozy pro zaměstnance, aby se k nám mohli bezproblémově dostávat na třísměnný provoz. Nabízíme práci v příjemném pracovním prostředí s moderními technologiemi, s možnostmi osobního růstu. Máme vlastní kantýnu, dotovanou stravu, kdy zaměstnanci doplácí jen 20 Kč. Bližší info ohledně pracovních podmínek je možno získat na schůzce s paní Bc. Hanou Prchalovou z personálního oddělení. Těším se na společnou budoucnost a rozvoj společnosti.

Děkujeme za rozhovor!

*Mubea – Dolní Kralovice
foto z archivu firmy MUBEA*

Kontakt:

Mubea
light. efficient.global.
Tel.: 702 194 149
hana.prchalova@mubea.com
www.mubea.com, www.carbotech.at

Jaké je to v naší školce?

V letošním roce nás chodí do Mateřské školy 53 dětí. Nejsme všichni jenom z našeho města a jeho částí. Dojíždíme třeba z Tehova, Keblova, Sedlice, Javorníka, Mnichovic, Tichonic, Kácovce. Soutic, Nesměřic, Vlašimi, Kladrub, Chlumu a Hulic. V I. třídě je nás 25. Nejstaršímu byli v letošním roce 4, nejmladším byli 2. Starají se o nás paní učitelka Jaroslava Krásová a paní ředitelka Olga Polívková. Ve II. třídě je nás 28. Nejstaršímu bylo 7 let, nejmladším 4. Pracují s námi paní učitelky Jitka Tomaidesová a Bc. Klára Záleská. Čtrnáct z nás se připravuje na vstup do Základní školy. V obou třídách pracujeme podle Školního vzdělávacího programu pod názvem „Školičkou s písničkou“. A jak vypadá náš denní program přiblížíme na fotografiích.

Když se rozloučíme s rodiči tak si hrajeme

.... potom cvičíme

Po cvičení nám paní kuchařky ze školní jídelny připraví dobrou svačinku. Na obrázku, ale není ta od nich. Tuhle jsme si uvařily samy v loňské čertovské školce. Podívejte, jak nám chutná.

Když se dobře nasvačíme, tak se něco naučíme. Při povídání o vaření a stolování jsme připravily bramborák.

Tady jsme při pobytu venku. Pomáháme hrabat listí. Víc než na hromadě ho ale lítá ve vzduchu.

Po obědě jdeme spát. Copak se mi zdá?

Přeji Vám, to co člověk nejvíc potřebuje – ZDRAVÍ,
To co člověk stále hledá – ŠTĚSTÍ,
A to bez čeho nelze žít – LÁSKU.

Krásné Vánoce za všechny z MŠ Trhový Štěpánov

*Olga Polívková, ředitelka školy
foto z archivu MŠ*

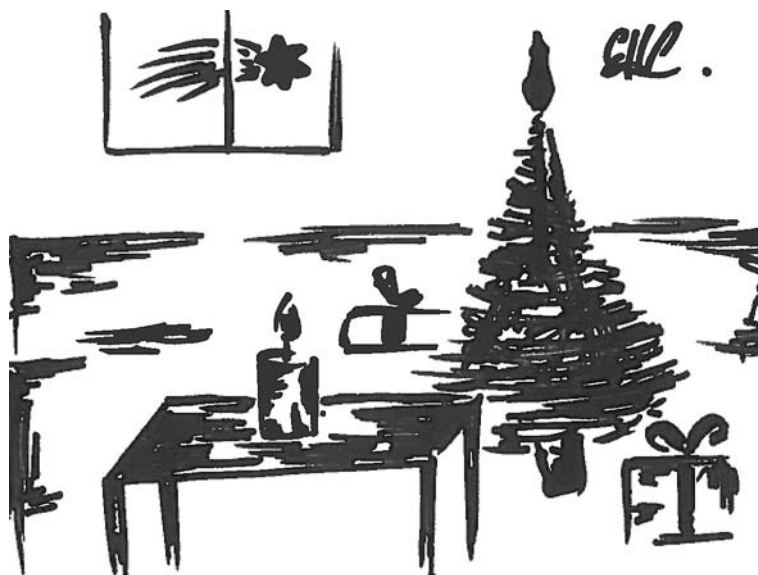

Po spaní už začínáme vyhlížet svoji maminku. U ní je to přece jenom nejlepší. Hezké Vánoce přejí děti z MŠ Trhový Štěpánov.

ŠTĚDRÝ DEN

Kapra, salát pojídáme,
k oknu pořád chodíváme.
V místnostech se zhasne,
koled zpívání začne.
Bratr Vojta volá: „Vidím zář!
Ještě andělovu tvář!“
Kočka volá: „Dej mi párek!
To je pro mne pravý dárek!“
Párek kočka dostala,
rodina pak povstala.
Fotit budeme se!
Fotografie neuškodí,
večer je to vážně dobrý!

*Magdalena Paňhová, 3. třída
ilustrovala Eliška Kladivová, 13 let*

Vánoce všemi smysly

Jednoho deštivého listopadového odpoledne jsem se pohodlně uložil na gauči ve svém pokoji a začal jsem snít. Asi se ptáte o čem? No přece o těch nejkrásnějších svátcích v roce, na které se my děti celý rok strašně těšíme. Když zavřu oči, vidím stromeček s rozzářenými světýlky, pod ním hromadu dárků. Za oknem tančí sněhové vločky. Očekávám jako každý rok, že uvidím také zlaté prasátko. Slyším cinkot zvonečků, z dálky ke mně doléhají dětské hlásky zpívající koledy. V nose mě šimrá vůně cukroví a smaženého kapra, slyším dokonce prskání oleje z naší kuchyně. Chuť cukroví se mi rozplývá na jazyku a v puse se mi sbíhají sliny na smaženého kapříka. Moje ruce se v duchu dotýkají načančaných balíčků a zkoumají, kolik dárků bude letos tvrdých a kolik měkkých. Pomalu otevírám oči, chci, aby už byla tady ta chvíle... Je to vše zatím jen sen, ale já už se těším, že i letos prožiji skvělé Vánoce.

*Misheel Dolgorsuren, Šimon Neděla,
oba Trhový Štěpánov, 7. ročník*

Vánoce všemi smysly

Venku sice ještě trošku svítí sluníčko a po sněhu ani památky, ale já už jsem v duchu u nás doma v obývacím pokoji, kde stojí v plné své kráse vánoční stromeček. Z televize se ozývá „Nastěnku chci za ženu!“, což nepochybně znamená, že Vánoce jsou tady! Když zavřu oči, slyším dokonce prskání smaženého kapra. A když ještě více zavřu oči, cítím na jazyku chuť maminčina bramborového salátu. Čím to je, že ten nejvýbornější bramborový salát na celém světě umí jen maminky? Mého nosu se dotkla vůně rozkrojeného jablíčka. Vidím dokonce i hvězdičku, která se v něm vždycky objeví. Z dálky ke mně doléhá cinkání zvonečku, signál k rozbalování dárků. Ruce už se blíží, aby některý otevřely – a nic! Ale za měsíc – to už bude doopravdy! Konečně to nastane!

*Tomáš Kakos (Chlum), Jaroslav Müller
(Trhový Štěpánov), 7. ročník
ilustrovala Eliška Kladivová, 13 let*

Štědrý den

Na Štědrý den se všichni společně nasnídáme a potom jdeme zdobit vánoční stromeček. Dopoledne se také obvykle díváme na pohádky. Nejlepší na Vánocích je to, že jsme celá rodina pohromadě. Oběd míváme bez masa, abychom viděli zlaté prasátko. To se nám však zatím nikdy nepodařilo. Odpoledne chodíváme na procházku s naší fenkou. Když se vrátíme, nemohu se dočkat, až bude šest hodin. Všichni se svátečně oblékneme a usedneme ke slavnostně prostřenému stolu. Obvykle máme kapra s bramborovým salátem. Rodiče dávají každému pod talíř šupinu, aby se v našich peněženkách udržovaly po celý další rok peníze. Potom zapalujeme prskavky a netrpělivě očekáváme zazvonění zvonečku. Když se konečně ozve, nahneme se k rozsvícenému stromečku a rozbalujeme dárky. Vzájemně se pochlubíme tím, co nám Ježíšek přinesl. Sváteční večer končí obvykle rozkrajováním jablíček a pouštěním lodiček. Nezapomene-me také navštívit dědu a donést mu dárky, které dostal pod náš stromeček. Nakonec mu popřejeme „šťastné a veselé“, které tímto přeji i Vám všem.

*Veronika Vargová, 6. třída, Chlum
ilustrovala Eliška Kladivová, 13 let*

Přání Základní školy Trhový Štěpánov

Zaměstnanci a žáci Základní školy Trhový Štěpánov přejí všem občanům pokojné a klidné prožití vánočního času a do nového roku pevné zdraví, hodně štěstí, radosti a lásky. Děkuji Městu Trhový Štěpánov za vstřícnost a pomoc základní škole.

Mgr. Květa Kuželová

Vánoce

Sotva ráno vstanu, musím ochutnat cukroví. Všimli jste si, že nikdy tak báječně nechutná jako o Vánocích? Dopoledne obvykle trávím u televize, kde sleduji oblíbené pohádky. K obědu míváme houbového kubu nebo rízy. Odpoledne jdeme na hřbitov zapálit svíčky těm, kteří už tu nejsou s námi. Také chodíváme do lesa dát něco na zub zvířátkům. Nemohu se dočkat večera. Pomáhám mamince s přípravou večere a prostřu stůl. Dáváme vždy o jeden talíř víc, kdyby někdo přišel. Na stole nesmí nic chybět, protože se při večeři nemá vstávat od stolu. Če-

kání na Ježíška si krátíme pouštěním lodiček nebo kráje-
ním jablíček. Celý večer se naším domem nesou koledy,
které všichni rádi posloucháme. Konečně nastane ten
dlouho očekávaný okamžik – zacinká zvoneček a my se
můžeme pustit do rozbalování dárků. Společně si říká-
me, co kdo dostal a užíváme si toho, že jsme všichni spo-
lu. Na Vánoce se už teď moc těšíme. Doufáme, že budou
krásné, šťastné a veselé – a to přejeme i Vám všem.

*Filip Hašek, Trhový Štěpánov
Filip Kakos, Chlum, oba 6. ročník*

Úkol žáků 4. třídy

Žáci 4. třídy dostali od paní učitelky úkol. Vymyslet si příběh, kde se bude vyskytovat co nejvíce slov od daného písmene. Podívejte se, jak se jim to povedlo.

Mgr. Šárka Kladivová

O nelopýřovi

Byl jednou jeden nelopýř a
měl velký pysek. Jednou polkal
pána, který byl pyšný. Ten pán
ho chtěl chytit do pytle. Nakonec
nelopýřa chytil. Okolo šel
kouzelný slepiš, který měl
břpytlivou hůlku. Slepiš dal
pánovi brož, po které klopýtal.

Když pán zakopl upustil pytel
a nelopýř vyletěl z pytle. Pán měl pykat za
svůj čin a zpylovat svědomí. Když nelopýř
letěl, viděl na poli pyru. Letěl k pyru a
ucítil tam pyl. Na poli také viděl pláka,
který se čepýřil. Když letěl domů, ulovil si
myš a šel spát.

O synovi
 Syn se šlyšel v lese sýčka a syčel hada.
 Když šel dál, viděl na cestě sýrový sýr,
 u kterého seděla sýkora. Vedle v noci
 spal sýsel, který sýpal potravu do svojí
 nory, aby byl v zimě
 sýbý. Měl tam i
 bylinu, která usychala.
 Najednou se udělalo sychravo,
 všichni se roztékli do svých
 domečků a žili šťastně až
 navěky.

Pozvánka

Srdečně zveme na tradiční Vánoční trhy Základní školy Trhový Štěpánov. Trhy se konají v budově základní školy dne 16.12.2016 od 14.00 hodin do 18.00 hodin. Děti si připravily krásné vánoční výrobky a dárky, které si budete moci zakoupit. Zároveň se budou prodávat produkty Včelího světa Hulice. Občerstvení zajištěno. Těšíme se na společné prožití příjemného odpoledne.

Mgr. Květa Kuželová

*Takto nás vítá vánočně vyzdoben vstup do školy;
 foto Petr Křepela*

Děti na startu

Nedostatek pohybu je v současnosti problémem nejen dospělé populace, ale především dětí a mládeže. Možností, jak pro změnu tohoto stavu něco udělat je opravdu hodně, ale nestačí o nich jen mluvit, je nutné jednat. Proto se Unie rodičů při ZŠ Trhový Štěpánov připojila k projektu Děti na startu, který je organizován Českou federací aerobiku a fitness a finančně podporován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Největším problémem bylo zajistit vhodné instruktory, kteří by se vedení tohoto projektu ujali, nakonec se ale podařilo takové instruktory zajistit a tak proběhl nábor dětí. Projekt je určen pro děti ve věkové skupině 4-9 let a k našemu překvapení se do projektu přihlásilo celkem 35 dětí, což mělo za následek, že musely být vytvořeny 2 cvičební skupiny, protože tolik dětí najednou se do tělocvičny ZŠ najednou nevejde a navíc je takové množství dětí nemožné zvládnout dvěma instruktory. První skupina je

složena pouze z dětí ZŠ (11 dětí) a druhá skupina kombinuje děti ze ZŠ a mateřské školy (24 dětí). Cvičení jsou zaměřena na všeobecnou pohybovou přípravu dětí, záměrem projektu je naučit naše děti běhat, skákat, chytat

Unie rodičů při ZŠ Trhový Štěpánov se připojila k projektu „Děti na startu“; foto Bohumil Boušek

Pohybové aktivity dětem prospívají; foto Bohumil Boušek

mič, udělat hvězdu i kotoul a další pohybové aktivity, které v dřívějších dobách děti běžně zvládaly, ale dnes to

již pravidlem není. Pohybové aktivity se skládají z atletiky, gymnastiky, motorických cvičení a míčových dovedností, cvičení probíhá formou kruhového tréninku, kdy na každém stanovišti děti provádějí jinou činnost. Z několika prvních lekcí je zřejmé, že děti cvičení velmi baví, těší se na něj a účast na jednotlivých lekcích je téměř sto procentní. Velmi nás tento stav těší a doufáme, že finanční podpora od ministerstva bude i nadále pokračovat, aby se Děti na startu staly dlouhodobou součástí zájmové činnosti našich dětí. Velký díky patří instruktorům Romanu Kudynovi a Denise Majtaníkové, kteří vedou lekce s nadšením a velkým pochopením pro jednotlivé děti a nejen na úkor vlastního volného času, ale často i za cenu omezení studia, resp. zaměstnání. Zároveň děkujeme i maminkám, které instruktorům v jejich práci pomáhají a bez nichž by lekce nebyly rozhodně tak dobře organizované, jak zatím jsou.

Bohumil Boušek

Základní škola Trhový Štěpánov

Souhrnný přehled žáků a pracovníků školy ve školním roce 2016/2017

Ředitelka školy:

Mgr. Květa Kuželová
Javorník

Zástupkyně ředitelky:

Mgr. Ing. Hana Pokorná
Trhový Štěpánov

Třída	Počet	Dívky	Chlapci	Dojíždějící	Třídní učitel - bydliště
I.	22	11	11	10	Mgr. Lucie Kakosová, Chlum
II.	26	12	14	15	Mgr. Martina Nováková, Vlašim
III.	23	15	8	6	Mgr. Hana Früblingová, Trhový Štěpánov
IV.	15	7	8	8	Mgr. Šárka Kladivová, Pavlovice
V.	21	11	10	13	Mgr. Martin Limburk, Pravonín
1. stupeň	107	56	51	52	
VI.	23	8	15		Mgr. Petr Dymák, Vlašim
VII.	20	8	12		Mgr. Jan Balšánek, Chlum
VIII.	22	12	10	11	Mgr. Kamila Horáková, Trhový Štěpánov
IX.	21	10	11	9	Mgr. Martin Vrbický, Řimovice
2. stupeň	86	38	48		
CELKEM	193	94	99		

Zaměstnanci Základní školyVýchovný poradce: Mgr. Petr DymákMetodik primární prevence: Mgr. Martin VrbickýKoordinátorka školního vzdělávacího programu:

Mgr. Ing. Hana Pokorná

Koordinátor informačních a komunikačních technologií (ICT):

Mgr. Jan Balšánek

Koordinátor environmentální výchovy:

Mgr. Petr Dymák

Koordinátorka čtenářské dovednosti:

Mgr. Ing. Hana Pokorná

Správce žákovské knihovny: Mgr. Martina NovákováPedagogičtí pracovníci – bydliště

1. třída Mgr. Lucie Kakosová – Chlum

2. třída Mgr. Martina Nováková – Vlašim

3. třída Mgr. Hana Früblingová – Trhový Štěpánov

4. třída Mgr. Šárka Kladivová – Pavlovice

5. třída Mgr. Martin Limburk – Prácheň

6. třída Mgr. Petr Dymák – Vlašim

7. třída Mgr. Jan Balšánek – Chlum

8. třída Mgr. Kamila Horáková – Trhový Štěpánov

9. třída Mgr. Martin Vrbický – Řimovice

Mgr. Monika Mendová – Trhový Štěpánov

Miroslava Naňáková – asistent pedagoga, Vlašim

Vychovatelky Školní družiny

Jaroslava Špírková, Trhový Štěpánov

Ludmila Kulíková, Trhový Štěpánov

Hospodářka školy

Miroslava Naňáková, Vlašim

Správní zaměstnanci

Marie Čapková, Trhový Štěpánov

Věra Kadlecková, Trhový Štěpánov

Erika Štiková, Trhový Štěpánov

Petr Křepela, Trhový Štěpánov

Mateřská dovolená

Mgr. Pavla Krucká

Připravila Mgr. Hana Früblingová

Čtenářský kroužek v naší knihovně

V letošním školním roce 2016/2017 jsme v knihovně zorganizovali čtenářský kroužek pro děti z prvního stupně. Přihlásilo se 25 dětí, a proto jsou děti rozděleny do dvou skupin, abychom měli pro všechny dostatek místa. Děti si nosí své oblíbené knihy, z kterých si vždy něco přečteme. Dále hrajeme různé hry na rozvíjení představivosti a rozšiřování slovní zásoby. Nejvíce děti láká napsat si svou vlastní knihu, na které už mnohé pracují. Děti jsou moc šikovné a rády všem čtenářům Zpravodaje ukážou své spisovatelské dovednosti. Tentokrát to bude na téma Vánoce.

Vánoční přání

Píše se rok 1944. Jmenuji se Patrik. Končí druhá světová válka. Je dvacet dní do Vánoc. Moje největší přání je, aby mě někdo adoptoval. Bydlím v sirotčinci už od narození, svou matku a otce jsem nikdy nepoznal. Jednou se na mě přišlo podívat několik rodin, aby mě adoptovali, ale nakonec si mě nikdo nevzal. Byl jsem smutný. Pak přišel další člověk, byl to bohatý jménem Jára Vojsa a ten mě adoptoval. Jsem moc rád! Na Vánoce jsem dostal spoustu hraček a žiji nový život, který by si přál snad každý.

Jaroslav Vojsa, 5. třída, Hulice

První sních

Je vánoční čas, ale sníh padat nechce. Všechny děti si vymýšlí, co by ještě chtěly a dospělí přemýšlí nad co nejhezčími Vánocemi, uklízí a těší se. Ale co se nestalo, týden před Vánocemi všechny kalendáře zmizely a teď ni-

kdo neví, kdy bude Štědrý den. Všichni detektivové hledali, kam se kalendáře poděly, ale nikde nic nenašli. Když tu na celém světě začalo sněžit a padaly kalendáře, všude byl Štědrý den.

Josef Dušek, 5. třída, Dubějovice

Právě probíhající čtenářský kroužek pro děti z 1. stupně ZŠ Trhový Štěpánov; foto Jana Boušková

Vánoce

Byla jedna holčička jménem Zuzanka, občas jí říkali Žabka. Zbývalo dva dny do Vánoc. S maminkou koupily vánoční stromeček a druhý den pekly perníčky. K Vánocům si přála velkého medvěda a když nastal Štědrý večer, Zuzanka u stromečku rozbalila první dárek a uviděla otvírací medailonek. Potom rozbalila druhý dárek a byl tam medvěd. Měla z dárků velkou radost. Šla nahoru do pokoje a tam medailonek otevřela a najednou medvěd ožil. Zuzanka se strašně lekla. Medvěd promluvil: „Neboj se mě.“ Zuzanka se už přestala bát. Méda zničenon zhmizel, když se otočila, byl zase tam. Podával jí do ruky podobný medailonek, na kterém měl fotku své rodiny. Zuzanka si uvědomila, že jeho rodina se ztratila a tak se ho zeptala: „Co se stalo s tvou rodinou, ztratila se?“ Méda se otočil a smutně řekl: „Ano.“ Zuzanka řekla: „Nebuď smutný, budeme kamarádi. Necháme rodinu rodinou, zažijeme spolu spoustu dobrodružství a nikomu o tom neřekneme. Bude to naše tajemství, ano?“ A prožívali spolu opravdu, opravdu velká dobrodružství a byli spolu na pořád.

Kristýna Mendová, 4. třída, Trhový Štěpánov

Pavla Kupsová, 5. třída, Trhový Štěpánov

Martina Čiháková, 4. třída, Hulice

Tereza Vladýková, 4. třída, Tehov

Nejvíce děti láká napsat si svou vlastní knihu;
foto Jana Boušková

Na závěr všem čtenářům Zpravodaje přejeme, abyste nejhezčí svátky v roce prožili ve štěstí, klidu a lásce a v novém roce hodně zdraví a spokojenosti.

Jana Boušková, vedoucí Městské knihovny

Knižní novinky v knihovně

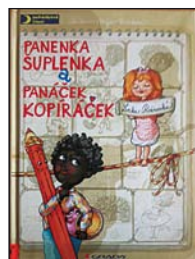
Pro děti

Hravá písmenkova škola

- **Zuzana Pospíšilová**

Pohádky a zábavné úkoly pro procvičování jednotlivých písmenek abecedy.

Panenka Šuplenka a panáček Kopíráček - **Rožnovská Lenka**

Pohádkový příběh o polozapomenutých věcech, který píše babička Františka pro panenku Šuplenku a panáčka Kopíráčka.

To jsou Benátky - **Šašek Miroslav**

Jako obvykle je tam takový souhrn všeho, co je zajímavé. Náměstí svatého Marka, holubi a dóžecí palác, prodávací korálů a pohlednic. Tady máš gondoliéry, gondoly se svatebčany a pohřeb na gondole, tady jsou uličky a kanály města, tady je takový typický benátský policista A tady je bučintoró, to je ta loď, kterou vyjížděli každoročně na moře, aby slavili svatbu Benátek s mořem.

Harry Potter a prokleté dítě - Rowling J. K.

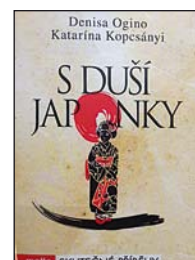
Harry Potter to nikdy neměl snadné a teď, jako přepracovaný zaměstnanec Ministerstva kouzel, manžel a otec tří školáků, to má ještě těžší. Potýká se s minulostí, která nechce zůstat tam, kam patří, a jeho nejmladší syn Albus se mezitím musí prát s tíhou rodinného dědictví, o které nikdy nestál. Minulost a současnost se čím dál hrozivěji prolínají a otec i syn zjišťují nepříjemnou pravdu: temnota někdy vyvěrá z nečekaných míst.

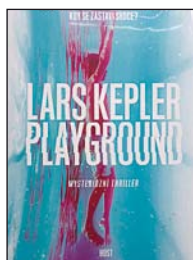

Pro dospělé

S duší Japonky - Denisa Ogino

Denisa Ogino pokračuje ve vyprávění svého příběhu „slovenské“ Japonky, která odjela na návštěvu Slovenska a už se do Japonska nesměla vrátit, protože jí to její manžel zakázal. Denisa zůstává sama se svým synem Justinem, a oba se ze dne na den musí přeorientovat na slovenskou realitu. Denisa zůstane zcela bez prostředků, ale nerezignuje a využije všeho, co se za léta pobytu v Japonsku naučila.

Playground - Lars Keller

Jasmin Pascalová-Andersonová má hodnost poručíka švédské armády. Během mise NATO v severním Kosovu se její jednotka ocitne v boji. Jasmin ztratí dva ze svých mužů a sama je těžce zraněna. Na celou minutu a čtyřicet vteřin se jí zastaví srdce, potom je však přivedena

k životu. Po probuzení mluví o své zkušenosti z klinické smrti: ocitla se v tajemném přístavním městě, jež představuje přechod mezi životem a smrtí a v němž panuje krutý a nespravedlivý systém. Jasmin je ze svých zážitků zmatená a rozrušená. Co se stalo během těch vzácných vteřin, kdy se jí zastavilo srdce? A jak se jí podařilo překonat nástrahy města a vrátit se do života?

Dokonalé ticho - Lupton Rosamund

Angličanka Yasmin s desetiletou dcerou Ruby se vydají na cestu přes severní Aljašku. Pátrají po Rubyině otci Mattovi, který se při katastrofálním požáru inuitské vesnice ztratil v polární divočině. S každou další

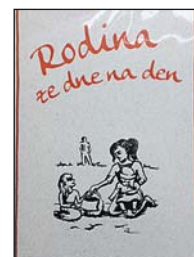
mrazivou milí se hrouží stále hlouběji do nekonečné polární noci. A Ruby, která je od narození úplně hluchá, musí čelit temnotě, v níž se nemůže dát vést ani zrakem. Nehodlá milovaného otce opustit za žádnou cenu. Avšak zima je svírá v ledových spárech stále pevněji. a kdosi je ve tmě sleduje.

Rodina ze dne na den - Rowan Coleman

Před šesti měsíci se Sophie Millsová vzdala všech vymožeností velkoměsta a odstěhovala se z Londýna na venkov. Neměla jinou volbu: do jejího života nečekaně vpadly děti její zemřelé kamarádky, o které se musela postarat. Začátky byly těžké, ale dnes už Sophie ví, že obě holčičky miluje. A zároveň v ní sílí pocit, že miluje také jejich otce, i když ho vlastně moc nezná.

Jana Boušková, vedoucí Městské knihovny

1. prosince 2016 – první sníh

Jako by nám nebesa poslala kouzelné poselství. 1. prosince – první sníh. No není to krásné? Je adventní čas, čas zklidnění se, prožívání kouzelné vánoční atmosféry...

Když jsem ráno vstávala do práce a podívala se z okna na náves, zastavil se mi dech. Při pohledu na zasněženou kapličku a okolí mne polila opravdu radost. No to je nádhra, říkala jsem si pro sebe. A nyní si ten adventní čas budu už opravdu užívat a vychutnávat. Žádné stresy a chvaty. Tuto ranní atmosféru ještě potvrdila píseň z rádia od Hanky Zagorové „Jen jedenkrát v roce je vánoční čas...“ Při snídani jsem si nostalgicky představovala poslední měsíc v roce, samozřejmě jen v růžových barvách. Při odjezdu do práce jsem se rozloučila se svojí maminkou, která ještě ležela, jak jinak než v ručně nadraných duchochách, protože ty jsou přece nejlepší. A ne ty moderní přikrývky, jak ona říká „kdo ví, čím je to vycpané“. Nezapomněla zahartusit, jak je venku „hrozně“, což my-

Také jsme dělávali andělíčky ve sněhu ☺; foto Štěpánka Bézová

slala ten krásný snížek. Zlobila jsem se na ni, že vidí jako vždy vše negativně. V předsíni jsem si navlékla kozačky s podpatkem a vyrazila obdivovat tu krásu. Krok jsem ale musela zpomalit, aby se mi nerozjely nohy hned na zápraží. Marne jsem hledala deku na skle auta, která mi měla ochránit přední sklo přes noc. Deky byla větrem spadlá vedle auta a nebyla ani v té sněhové nadílce vidět. Jelikož jsem neměla po ruce smetáček, který jsem doposud nepotřebovala, celé auto jsem očistila od sněhu prsty. Nebudu lhát, že jsem je měla pěkně prokřehlé. Nasednu, nastartuji a vyjždím. Při první zatáčce jsem byla v protisměru. Do kopce prokluzovala kola a šup a opět v protisměru. A je, tak tohle bude jízda. Při cestě do Trhového Štěpánova, která trvala 30 minut (jindy 10 minut), se střídaly emoce strachu, nervozity – no prostě už mi ten snížek nepřipadal tak kouzelný. Při příjezdu do města vidím, že naši zaměstnaní chlapi mají plno práce a silničáři

Radost dětí z první sněhové nadílky; foto Štěpánka Bézová

také. Setkání před budovou městského úřadu s paní doktorkou Jaroslavou Stejskalovou, která také líčila tu hrůzostrašnou cestu do práce, také nebylo pozitivní. Obě jsme si postěžovaly, jak je ten sních „hrozný“. Tak už, ale dost! Přece jen skončíme optimisticky. Z kanceláře sly-

ším zvenku děti, jak se z té sněhové nadílky radují. A proto nebudme my dospělí morousové a zahleďme se na svět očima dětí. Vždyť přece sních ke kouzelným Vánocům neodmyslitelně patří.

Štěpánka Bézová

Lidské hodnoty

V dnešní uspěchané době, plné intrik, závisti a bohužel i přetvářky, snad málokterý člověk si myslí, že peníze nevládnou světem. Hloupost? Výmysl? Ne, pouze holá skutečnost. Lidské hodnoty se za uplynulá staletí změnily k nepoznání. Co způsobilo tento zásadní převrat? Toužíme spíše po materiálu, nebo duchovnu? Bankovky představují pouze prostředek směny, za který si kupujeme hmotné statky, výrobky či služby, ale smyslové záležitosti (např. lásku, zdraví, přátelství) si za ně nepořídíme. Žebříček našich hodnot se mění s věkem

*Jana Vlasáková (21 let) z Trhového Štěpánova;
foto Jana Vlasáková st.*

i dobou, ale jsou hodnoty, které si přejeme, a bez kterých si neumíme život představit. Lidé se stále za něčím honí, dokud je něco nezastaví a nedonutí zamyslet se nad svým životem, nejčastěji to bývá nemoc. Přemýšleli jste někdy nad tím, jak je možné, že někdo má harmonickou rodinu, je zdravý, celkově spokojený, a jiní žijí v konfliktních vztazích, nespokojení a plní zlosti? Proč se někdo pod náporom těžkostí hroutí a druhý se dokáže problémům postavit čelem? Myšlenky mají obrovskou sílu! Většina lidí více přemýšlí a mluví o tom, co nemají rádi, co se nedaří, než o tom, co se jim dostává. Vydávají více negativy než lásky, a tím sami sobě brání mít v životě víc toho dobrého. Člověk, který ví, co chce a dospěje k tomu, že život je víceméně postavený na hesle „Jaké si to uděláš, takové to máš“, ten se bude snažit hledat různá řešení, aby se jeho sen stal skutečností. Svými myšlenkami a pílí si přitáhne úspěch. Dokážeme leccos, když máme pevnou víru ve zdar. Řiďte se srdcem. ☺ Co vysíláme, to se nám vrací. Bylo by dobré mít v sobě více vděčnosti, pokory a lásky! Já osobně preferuji lásku bližních a rodiny, se kterou souvisí vzájemná důvěra, pomoc v nesnázích, pochopení a podpora!

ŽIVOT je krátký, žij ho naplno. VZPOMÍNKY jsou vzácné, važ si jich. VZTEK je zbytečný, nech ho odejít. STRACH je zabiják mysli, postav se mu! Myslím si, že většina z nás touží po spokojené rodině, pevném zdraví, smysluplné a perspektivní práci a je jen na nás, jak si s tím poradíme. ☺

*Jana Vlasáková, studentka Univerzity Karlovy,
Fakulty tělesné výchovy a sportu*

Vánoce v nás probouzí chuť dělat dobré skutky ...

Jak už to bývá, život nám dává, ale i odebírá. Samozřejmě myslím cenné hodnoty, jako zdraví, lásku, naše milované blízké. To my však asi moc neovlivníme. Každý máme svůj osud, úděl, který si musíme odžít. Někdy krásně a někdy musíme pohár hořkosti vypít až do dna. Je obdivuhodné, co vše člověk vydrží. Ale přesto si tu naši cestu životem můžeme vyšperkovat, jak to nejlépe jde. K tomu, abychom byli v životě šťastnější, nám stačí tak málo – činit dobré skutky. Každý den projevme dobrou vůli nebo vykonejme dobrý skutek pro druhého. Vůbec se nemusí jednat o něco nákladného nebo složitého. Věřte, že je to balzám pro naši duši. Žádný balík peněz se nevyrovná tomu, když máte ten blažený pocit, že jste někoho učinili na chvíli šťastným. Dělejme náhodné

dobré skutky a neočekávejte za to nic nazpět. I když věřím, že se nám to přece jen někdy vrátí. Dobré skutky jsou jak korálky, které vytvářejí řetěz lásky.

Všichni čekáme v životě něco hezkého, „velkého“ a zapomínáme, z čeho se vlastně skládá život. Radujme se z maličkostí. Je to poměrně zapomenuté umění. Naučme se je hledat. Mohou být v denním světle, v hlase milované osoby, v poslechu pěkné písničky, mohou být ve všem, co nás obklopuje. Učme se maličkosti života milovat a vnímat a neberme je jako samozřejmost. Vězte, že na světě je spousta lidí, kteří nemají ani to, co máme my. Je potřeba být vděčný a vážit si všeho, co máme. Neznamená to, že se máme lépe než ostatní. Nemáme ani větší štěstí, ale je třeba si uvědomit „bohatství“ svého života.

Vždyť toho máme kolem sebe ještě tolik krásného. Pokud nejsme vděční za to, co nyní ještě stále máme, těžko si můžeme myslet, že budeme šťastní.

Vážení čtenáři Zpravodaje Štěpánovska, přeji Vám všem hodně zdraví a abyste načerpali z atmosféry Vánoc mnoho radosti a pod stromečkem si rozbalili dárky – úsměv, lásku a pohlázení. Vážím si Vás a těším se na další spolupráci s Vámi.

Štěpánka Bézová

*Někdy je objektiv všeho, co zrovna potřebujeme;
foto Andrea Bézová*

Ptáme se štěpánovských občanů na otázky s vánoční tematikou v dopoledních hodinách 3. 12. 2016

Pan Ing. Miroslav Červ z Trhového Štěpánova

Pan Ing. Miroslav Červ se svou dcerou

Dodržujete nějaké vánoční zvyky a jaké?

Paní Červová s manželem: „Dodržujeme, dá se říci všechny zvyky. K obědu máme kubu s houbami, večer kapra. Celý den vůbec nejíme vepřové maso, jen rybu! Pod talíř u štedrovečerní večeře dáváme šupinku pro štěstí, pomodlíme se před večeří. Rozkrajujeme jablíčka a máme samozřejmě radost, když

máme v jablíčku hvězdičku.

Paní Saša Horáková: „Náš Matýsek, kterému je 10 let a který by to hlavně nepotřeboval, drží půst celý den až do večere“.

Paní Sašo, vy jste mladý člověk. Dodržujete staročeské vánoce, nebo už jste do vánoc vnesla něco moderního?

Dříve jsem dodržovala staročeské vánoce, ale vloni a letos si ozdobíme stromeček o 14 dnů dříve, aby si děti té kouzelné atmosféry vánoc více užily.

Dáváte přednost živému stromečku nebo umělému?

Paní Saša: „No naše mamka umělému, protože z něho není nepořádek. Ona to bere prakticky. Já a moje rodina samozřejmě živému.“

Paní Červová, co Vás potěšilo v letošním roce?

Potěšilo mě, že jsem konečně zdravá, to musím zaklepat. Také jsem letos krásně oslavila narozeniny, to mě také potěšilo.

Paně Červ, viděl jste někdy za život o vánocích zlaté prasátko?

No paní redaktorko, když jdu z hospody, tak vidím několik zlatých prasátek, někdy i plné stádo. Ale to do zpravodaje nedávejte!

Pan František Boušek z Trhového Štěpánova

Co byste si přál letos dostat pod stromeček?

„Zdraví, jenomže to nedostanu, to mi nikdo nedá. A jinak nic, vždyť mám všechno. Ani bych milion nechtěl, co bych s ním dělal? Pokud jsem zdravý, tak mám všechno. ***Máte ke štedrovečerní večeři kapra?***

Já kapra, rodina filé. Jinak je u nás půst, žádné řízky.

Co Vás potěšilo nejvíce v roce 2016?

Zase zdraví, a že tu jsem. Jsem rád, že mám práci, děti jsou zdravé a rodina. To mě nejvíce těší!

Pan František Boušek s vnukem

Pan Vladislav Drnovec z Trhového Štěpánova

Co máte o Vánocích nejraději?

Nejraději mám, že se všichni o vánocích sejdeme. Sice to stojí nějakou tu korunu, ale stojí to za to.

Co byste si přál pod stromeček?

Abychom to všechno ve zdraví přežili a za rok se zase všichni ve zdraví sešli.

Máte nějaký vánoční zvyk nebo tradici?

Mám rád vůni zapáleného Františka, to dodá tu pravou atmosféru vánoc. Tradičně zdobíme vánočně okna a nesmí chybět doma osvětlený stromeček.

Viděl jste někdy zlaté prasátko?

„No holka, nikdy jsem to nestihl. Vždycky jsem nevydržel a něco uzobl a bylo po prasátku“.

Pan Vladislav Drnovec

Pan Jiří Hospergr z Trhového Štěpánova

Pan Jiří Hospergr

Máte rád Vánoce?

Mám je rád. Připomínají mi z dětství tu hezkou atmosféru. Vzpomenu si na rodiče a i na dárky, jaké jsem dostával.

Co Vás potěšilo v tomto roce?

Já, když jsem byl nemocný, tak jsem se modlil k panně Marii a k Ježíši Kristu, aby mě zachránili. Nechtěl jsem

z tohoto světa ještě odejít, protože nemám ještě svůj život vypořádaný. Já jsem hodně věřící člověk. V dnešním ateistickém světě je důležitá víra. Připadá mi, že v naší republice je hodně ateistů a to je špatně. Já jsem se uzdravil a to považuji za zázrak. Lidi v zázraky nevěří, ale u mne se stal. Je to moje osobní poselství.

Paní Vlasta Srnová z Trhového Štěpánova**Co si přejete letos pod stromeček?**

No, pod stromeček jenom zdraví, nic jiného. Nic nepotřebujeme, všechno máme.

Jaký budete mít stromeček?**Živý nebo umělý?**

Dcera Blanka přiveze živou borovičku, ale já bych raději umělý, mně se líbí. Ale mladí to nemají rádi.

Co Vás potěšilo v tomto roce?

Radost máme z vnučky Emičky, je chytrá a moc šikovná.

Paní Vlasta Srnová

Pan František Štika z Trhového Štěpánova

Pan František Štika

Proč máte rád Vánoce?

Protože děti mají radost. Dárky už mi nic neříkají, už jsem asi na ně starý. Mám radost, že mají radost děti.

Máte ke štědrovečerní k večeři kapra?

Kuřecí řízky, protože se bojíme, aby někdo nespokl večer tu kostičku. Abychom nemuseli do nemocnice. Kapra máme přes den, to zase ano.

Viděl jste někdy zlaté prasátko?

Bohužel, to se mi ještě nikdy nepovedlo

Co Vás potěšilo v roce 2016?

Potěšila mě moje vnučka, protože se jí daří ve škole a ve sportu, hlavně v tenise.

Pan Martin Gronych z Trhového Štěpánova**Dodržujete nějaký vánoční zvyk?**

Cukroví, vánoční stromček, vánoční kapr. Snažíme se o zvyky, ale v posledních letech to moc nevychází, protože máme malé děti.

Proč máte rád Vánoce?

Mám rád vánoční klid, pohodu, je víc času na rodinu. Je to taková odměna za předvánoční shon.

A máte nějaký recept**na „přežití vánočního shonu“?**

Recept žádný nemám, prostě to musíme přežít. /smích/

Pan Martin Gronych

Pan Karel Kulíček z Trhového Štěpánova**Karle, proč máš rád Vánoce?**

Protože mají děti radost.

Dodržujete nějaké vánoční zvyky?

Ano. Například dáváme pod talíř o štědrovečerní večeři pětikorunu zabalenou v alobalu a šupinku z kapra.

Co by sis přál pod stromeček?

Světový mír! A ať jsme všichni zdraví a spokojení.

Co o Štědrém dnu obědváte a večeříte?

K obědu kubu a k večeři je na výběr kapr nebo vepřový řízek se salátem.

Viděl jsi někdy zlaté prasátko?

Ne, neviděl. Já do kostela nechodím a nevydržím bez jídla do večere, takže neviděl.

Pan Karel Kulíček

Věrka Kadlečková z Trhového Štěpánova**Věrko, dodržujete nějaké vánoční zvyky o Štědrém dnu?**

Ano, stromeček, ke každému talíři dáváme tři oříšky – což znamená štěstí, hojnost, zdraví. Takto to mám naučené z domova. Také rozkrajujeme jablíčka.

Máš nějaký recept jak „přežít“ vánoční shon?

Být v klidu. Nedělat si vrásky, jestli to stihnu nebo nestihnu. Nesmí se nic přehánět. Jsou to přece svátky klidu. Vánoce nejsou o tom, že se lidé předhánějí dávat čím dál více dražší dárky. O tom to není. A také je důležité se o Vánocích dobře najíst.

Paní Věrka Kadlečková

Anketu připravila Štěpánka Bézová,
foto Andrea Bézová

Narození dětí

11.09. - Ema Gronychová, Trhový Štěpánov

Ema Gronychová se sestrou Andrejkou a s rodiči Zuzanou Dudkovou a Martinem Gronychem; foto Josef Korn

Jubilanti

Jitka Kučerová

z Dalkovic oslavila 80. narozeniny 12.11.2016

Jitka Kučerová, foto Josef Korn

Životní jubilea

- 02.12. – Drahomír Maštaliř, Dalkovice – 85 let
- 02.12. – Věra Svobodová, Dalkovice – 65 let
- 02.12. – Ladislav Kadleček, Trhový Štěpánov – 81 let
- 04.12. – Františka Lejčková, Trhový Štěpánov – 70 let
- 06.12. – Marie Brixiová, Dubějovice – 82 let
- 08.12. – Marie Vinšová, Dubějovice – 88 let

- 11.12. – Jana Močkořová, Trhový Štěpánov – 50 let
- 13.12. – Antonín Ryšavý, Sedmpány – 60 let
- 14.12. – Jaroslav Forman, Trhový Štěpánov – 83 let
- 14.12. – Milan Frůbling, Trhový Štěpánov – 60 let
- 17.12. – Jaroslava Holečková, Sedmpány – 75 let
- 25.12. – Jan Rakušan, Dalkovice – 70 let
- 26.12. – Luboš Černík, Střechov – 65 let
- 30.12. – Miroslava Štiková, Trhový Štěpánov – 65 let
- 03.01. – Antonín Jeřábek, Sedmpány – 70 let
- 04.01. – Jana Vojtová, Střechov – 60 let
- 05.01. – Růžena Hertlová, Trhový Štěpánov – 65 let
- 06.01. – Vladimír Trpišovský, Dubějovice – 75 let
- 12.01. – Eva Bílková, Trhový Štěpánov – 81 let
- 13.01. – Bohumil Kulíček, Trhový Štěpánov – 55 let
- 21.01. – Anežka Pazourová, Trhový Štěpánov – 81 let
- 22.01. – František Trpišovský, Dubějovice – 70 let

Zlatá svatba

07.01.2017 – Jan a Františka Lejčkovi, Trhový Štěpánov

Navždy odešli

26.09. – Pavel Kaleta, Trhový Štěpánov – ve věku 91 let

Vzpomínka

Dne 21. listopadu 2016 jsme si připomněli nedožitých 90 let pana Františka Bouška z Trhového Štěpánova, spoluzakladatele nového hospodaření v zemědělství, člověka s osobitým humorem, lidským přístupem ke spolupracovníkům, občanům našeho města i všem ostatním, kterým rád a ochotně pomáhal, čímž se zapsal do historie města a stal se osobností celého Štěpánovska. Rádi a s vděčností vzpomínají kamarádi a přátelé.

*František Boušek
z Trhového Štěpánova;
foto z rodinného alba*

25. listopadu 2016 tomu bylo 5 let, co od nás navždy odešel náš starostlivý a milovaný manžel, tatínek a dědeček pan Vladimír Setnička ze Sedmpán. Stále na něho s láskou vzpomínáme.

Manželka, dcera a syn s rodinu

*Vladimír Setnička ze Sedmpán; foto
z rodinného alba*

Hasiči Trhový Štěpánov

srdečně zvou

na silvestrovský přípitek,

který se uskuteční

31.12.2016 od 23.00 hodin

na Náměstí

v Trhovém Štěpánově“.

Region
Český rozhlas

Pobavte se s námi

Humoriáda každý všední den od 16 hodin
Trhový Štěpánov | 99.0 FM

Zpravodaj Štěpánovska, číslo 6, prosinec 2016 – prosinec 2016 – informační a kulturní dvouměsíčník vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Registrační číslo MK ČR E 10766. Adresa redakce: Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Internetové stránky: www.trhovystepanov.cz. Elektronická adresa: mesto@trhovystepanov.cz. Šéfredaktorka Zpravodaje Bc. Štěpánka Bézová mistostarostka@trhovystepanov.cz telefon: 724 383 697. Členové redakční rady: Mgr. Květa Kuželová, Olga Polívková, Jana Boušková, Miroslava Veselá, Mgr. Stanislav Kužel. Za obsah příspěvků odpovídají autoři. Za drobné chyby se omlouváme. Grafická úprava: Miroslav Horák – Region Design, tisk BOFTISK s.r.o. Nymburk. Náklad 600 ks. Cena Výtisku 5,-Kč. Uzávěrka 20. 11. 2016. Předáno pro grafické zpracování 30. 11. 2016